№№79–80
(3005–3006)

26–28 мая 2009 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная Воля».
Кошт — свабодны.

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Народная Воля

Да ўвагі!
Хто хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

Не забудзьце падпісацца на «Народную Волю» на другую палову 2009 года!

АКТУАЛІІ

Паказуха

Гэта быў сапраўдны сорам! Увесь свет даведаўся пра тое, якія маштабы набыла ў Беларусі паказуха. Увесь інтэрнэт абышлі здымкі, як "славуты горад Слонім" рыхтуецца да прыезду Аляксандра Лукашэнкі: на скорую руку кладзецца новы асфальт, фарбуюцца платы, як прадстаўнікі службы аховы абыходзяць дамы ўздоўж дарогі і папярэджваюць жыхароў, каб вокны, фіранкі, веснічкі ў дзень праезду "народнага прэзідэнта" былі шчыльна зачыненыя. Але не гэта ўзбудзіла інтэрнет. Найбольшы рэзананс выклікалі здымкі, на якіх, рыхтуючыся да прыезду кіраўніка дзяржавы, жанчыны збіраюць па полі дзьмухаўцы.

Высветлілася, што па загадзе дырэктара збіраць бяскрыўдныя кветачкі выйшлі супрацоўнікі слонімскай камвольна-прадзільнай фабрыкі — ад ткачых да бухгалтараў і юрыстаў. Вось дыскусія менавіта з гэтай нагоды і разгарнулася ў інтэрнэце — чым маглі пагражаць жоўценькія кветачкі кіраўніку дзяржавы?

Версіі, зразумела, розныя: ад банальнай алергіі на дзьмухаўцы да раздражняльнага ўздзеяння ўсяго, што хоць аддалена нагадвае пра аранжавы колер — колер украінскай рэвалюцыі. Але як па-мойму, то не ў алергіі тут справа, а ў лізаблюдстве. Нехта са слонімскіх кіраўнікоў палічыў, што жоўценькія кветачкі-пустазелле на полі "псуюць пейзаж" і, магчыма, будуць раздражняць стомленае вока кіраўніка дзяржавы, калі ён раптам кіне погляд з акна аўтамабіля...

У Слоніме зрывалі дзьмухаўцы, у Салігорску некалі белай фарбай "выпраўлялі" колер сталоўу бяроз уздоўж дарогі, па якой павінен быў ехаць Лукашэнка, у Міры перад яго візітам пару гадоў таму паставілі новы прыгожы плот, але так спяшаліся, што веснічак у ім не прадугледзелі, і людзям, каб выпаўзці з двара, праходзілася ісці па некалькі сот метраў да бліжэйшага скрыжавання дарог, дзе плот абрываўся... Мясцовыя начальнікі робяць з прэзідэнта няведама каго: нібы ён не ведае, што дзе плот — там павінны быць і веснічкі, што бярозы ніколі не бываюць зусім белымі, і што на лугах, акрамя травы, растуць яшчэ дзьмухаўцы, званочкі, рамонкі і іншыя прыгожыя кветачкі...

Карацей, слонімскія ўлады і самі праславіліся, і Аляксандра Лукашэнку аславілі. Думаю, ён прыняў адзінае правільнае ў такой сітуацыі рашэнне і ўвогуле перанёс візіт у Слонім на нязначаны тэрмін. Але... Аказалася, што і ехаць больш няма куды, бо ўсе астатнія пункты "паездак у рэгіёны" не падрыхтаваныя. У выніку Лукашэнка накіраваўся ў сваю родную вёску Александрыя на Шклоўшчыне. Безумоўна, там усё вычышчана і выбудавана. Але не будзем забываца і пра тое, што ўся краіна працавала на гэтую прыгажосць, ні да аднаго населенага пункта не было такой увагі, як да радзімы першага беларускага прэзідэнта. Зноў паказуха!

Але буйную кропку ў гэтым спектаклі са шматлікімі дзеючымі асобамі паставіў кіраўнік Адміністрацыі прэзідэнта Уладзімір Макей. Напэўна, даведаліся ў Адміністрацыі, як людзі ставяцца да таго, што ў нас, калі хто прыб'ецца да ўлады, то за ім ланцужком на розныя цёплыя пасады прыстройваюцца і сват, і брат, і трэцяя вада на кісялі. Праверку фактаў сямейнасці ў органах улады праводзіла пракуратура. І, зразумела, такіх фактаў знайшла нямала. Пад гарачую руку кіраўніку Адміністрацыі трапіў Столінскі райвыканкам, дзе ўлада проста прыватызавана сямействам Дзямко. Аляксей Дзямко — старшыня райвыканкама, ягоны сын — кіраўнік аддзела райвыканкама па справах моладзі, сват — старшыня СПК "Палеская ніва", сястра жонкі — старшыня мясцовага савета дэпутатаў, брат — старшыня назіральнага савета СПК "Фядорскі"... "Можна прывесці шмат аналагічных прыкладаў па іншых рэгіёнах", — абураўся Макей.

Можна, Уладзімір Уладзіміравіч! Але перш чым далёка хадзіць, паглядзіце на шыльдачкі ў Адміністрацыі прэзідэнта. Тата-прэзідэнт сядзіць у адным кабінеце, сын — памочнік прэзідэнта — у суседнім, яшчэ адзін сын — кіруе не абы якім, а прэзідэнцкім спартыўным клубам. У Століне — сямейнасць, а тут — не?.. Так што і барацьба за чысціню радоў улады, аб'яўленая зверху, на паверку аказваецца ўсё той жа паказуха!

Святлана КАЛІНКІНА.

МІНСК—КІЕЎ

Сяргей Сідорскі і Юлія Цімашэнка сустрэнуцца 8 чэрвеня ў Кіеве

Прэм'ер-міністры Беларусі і Украіны Сяргей Сідорскі і Юлія Цімашэнка сустрэнуцца 8 чэрвеня ў Кіеве. Аб гэтым паведаміў журналістам кіраўнік беларускага ўрада.

"Мы дамовіліся з Юліяй Цімашэнка, што выканаем даручэнне нашых прэзідэнтаў, і 8 чэрвеня сустрэнемся ў Кіеве. Гэта будзе рабочы візіт урадавай дэлегацыі Беларусі", — адзначыў Сяргей Сідорскі.

Аналітыкі, аднак, сцвярджаюць, што самае галоўнае пытанне прэм'еры не вырашаць, і візіт вялікага поспеху мець не будзе. Справа ў тым, што бакам так і не ўдалося дамовіцца аб пастаўках украінскай электраэнергіі транзітам праз Беларусь у краіны Балтыі. Наша краіна заламіла такія тарыфы, што пастаўкі становяцца проста нявыгаднымі. Акрамя таго, нават не ўздымаюцца пытанні ні аб ратыфікацыі беларускім бокам пагаднення аб дзяржаўнай мяжы (гэтая праблема вельмі хвалюе Украіну), ні аб доўгу з боку ўкраінскіх суб'ектаў гаспадарання, які "завіс" яшчэ з сярэдзіны 90-х гадоў (тут ужо ўкраінскія ўлады не хочуць браць на сябе абавязкі па выплаце даўгоў фірм і прадпрыемстваў).

Затое, напэўна, нарэшце вырашыцца пытанне пэўзаемаразлікаў за пастаўкі паміж нашымі краінамі. Апошнім часам разлікі па кантрактах былі амаль спынены з-за таго, што курс нацыянальнай валюты Украіны быў вельмі нестабільным.

Алена НОВІКАВА.

ПАЛІТКУХНЯ

Калякін застаецца лідэрам партыі, якая не будзе камуністычнай

У суботу ў Мінску пачаў працу апошні з'езд Партыі камуністаў беларускай. Гэта была толькі першая яго сесія, але яна вырашала сапраўды важныя пытанні.

Больш за 200 дэлегатаў павінны былі вызначыцца з тым, ці трэба партыі адмовіцца ад назвы "камуністычная", а таксама выказаць давер альбо недавер кіраўніцтву.

Пераважная большасць дэлегатаў з'езда прагаласавала за Сяргея Калякіна, але ён ужо не атрымаў той пераканаўчай большасці галасоў, якую меў раней. За давер лідэру партыі Сяргеі Калякіну выказалася 130 дэлегатаў, супраць — 58 чалавек. Гэта самыя дрэнныя вынікі за ўсе гады, што Калякін знаходзіцца на чале партыі. І не дзіўна: ідэя перайменаваць партыю — не самая папулярная.

Ужо на з'ездзе стала зразумела, што не ўсе камуністы гатовы адмовіцца ад камуністычнага "прозвішча". І, дарэчы, не толькі старыя дзяды ўшаноўваюць старую назву. Так, вельмі эмацыйна выступіў на з'ездзе бадзёры і маладжавы палкоўнік Алег Шавалаў, які заявіў, што выступае катэгарычна супраць перайменавання, і заклікаў усіх, хто падзяляе ягоную пазіцыю, далучыцца да ініцыятыўнай групы па стварэнні... кампарыі.

І ўсё ж большасць дэлегатаў пагадзіліся з тым, што назву трэба мяняць, бо яна пачала замінаць развіццю партыі. Прапаноўвалася шэсць варыянтаў новых назваў, у выніку рэйтынгавага галасавання засталіся тры: Беларуская партыя левых, Партыя дэмакратыі і справядлівасці і Партыя "Радзіма". Час думаць у цяперашніх камуністаў ёсць да верасня — менавіта на пачатку восені павінна адбыцца другая сесія з'езда, на якой апазіцыйныя камуністы канчаткова развітаюцца з камунізмам.

Ілля КУЛІКОЎ.

З-ЗА КРАТАЎ

Аўтуховіч ляжыць пад кропельніцай

Нягледзячы на тое, што стан здароўя пагаршаецца з кожным днём, ваўкавыскі прадпрымальнік Мікалай Аўтуховіч не мае намеру спыняць галадоўку.

Нагадаем, прадпрымальнікі з Ваўкавыска Мікалай Аўтуховіч, Юрый Лявонаў і Уладзімір Асіпенка былі затрыманы 8 лютага гэтага года. Іх абвінавацілі ў наўмысным знішчэнні альбо пашкоджанні маёмасці.

16 красавіка, патрабуючы хутчэйшага разгляду справы ў судзе альбо змены меры ўтрымання, Аўтуховіч абвясціў галадоўку. Ідзе другі месяц галадоўкі. Стан здароўя Аўтуховіча пагаршаецца з кожным днём: "Па апошніх звестках Аўтуховіча абследавалі турэмныя медыкі. Зараз Аўтуховіч знаходзіцца пад кропельніцай. Яму з ягонай згоды ўводзяць глюкозу, каб хоць неяк падтрымаць аслаблы арганізм. Нягледзячы на гэта, Аўтуховіч не мае намеру спыняць галадоўку", — распавёў карэспандэнту "Народнай Волі" юрыст Алег Волчак.

Дададзім, што тэрмін расследавання справы і тэрмін утрымання пад вартай ваўкавыскім прадпрымальнікам працягнулі да 3 чэрвеня.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

НАДВОР'Е

Прагноз на 26—28 мая

Паводле прагнозу Рэспубліканскага гідраметэацэнтра, 26 мая ў Беларусі чакаецца невялікая воблачнасць, без ападкаў. Вецер пераменных напрамкаў 3—8 м/с. Тэмпература паветра ноччу +4—10°С, днём +19—25°С, на паўднёвым захадзе да +27°С.

У Мінску 26 мая невялікая воблачнасць, без ападкаў. Вецер пераменных напрамкаў 3—8 м/с. Тэмпература паветра ноччу +6—8°С, днём +21—23°С.

27 мая ў Беларусі пераменная воблачнасць, пераважна без ападкаў, толькі ўдзень у заходніх раёнах кароткачасовыя дажджы, месцамі навальніцы. Вецер паўднёвы з пераходам на заходні 4—м/с, пры навальніцах парывы да 15 м/с. Тэмпература паветра ноччу +6°С, днём +22°С.

У Мінску 27 мая пераменная воблачнасць, без істотных ападкаў. Вецер паўднёвы з пераходам на заходні 4 м/с. Тэмпература паветра ноччу +9°С, днём +23–25°С.

28 мая па краіне воблачна з праясненнямі. Месцамі кароткачасовыя дажджы, навальніцы. Вецер пераменных напрамкаў 4—9 м/с, пры навальніцах парывы да 15–18 м/с. Тэмпература паветра ноччу +6–12°С, па паўднёвым усходзе да +16°С, днём 12–18°С, па паўднёвым усходзе да +19–24°С.

Другое месца ў Еўропе

Па інфармацыі расійскіх статыстыкаў, якая базіруецца на звестках Еўрастата, за пазначаны перыяд інфляцыя ў нашай краіне склала 6,5 працэнта, ва Украіне — 6,9, у Расіі — 6,2 працэнта.

Калі ў краінах Еўрасаюза спажывецкія цэны ў першыя чатыры месяцы года ў сярэднім узраслі на 0,6 працэнта, дык у Беларусі рост цэн склаў 5,7, у Расіі — 5,8 працэнта, паведамляе АФН.

НУ И НУ!

Средний чек в магазине «Центральный» в Барановичах составил 2 тысячи 470 рублей

Местная газета "Intex-press" сообщила о том, как изменились продовольственные пристрастия жителей Барановичей: упал спрос на сыры и колбасы, но выросли объемы продаж дешевого вина.

Как рассказали "IP" в магазине "Продсервис", в апреле значительно выросли продажи растительного масла (на 57%), куриного мяса (на 22%) и макарон (на 5%). С начала года на треть выросли объемы продаж плодово-ягодного вина. Зато более охотно горожане покупали алкоголь остался невостребованным — уменьшились продажи коньяка (на 14%), слабоалкогольных напитков (на 13%) и даже водки (на 1%).

Подорожавшие за первый квартал продукты упали в цене. В первую очередь горожане стали экономить на сливочном масле, сахаре и муке. По данным директора магазина "Продсервис" **Елены МЯТЬ**, объемы продаж этих продуктов в апреле по сравнению с январем уменьшились в среднем на 15—20%. Менее охотно горожане покупали кондитерские изделия (продажи уменьшились на 14%), сыр (на 13%), крупы (на 11%), а также колбасные изделия (на 9%).

На фоне роста цен горожане стали более аккуратными в своих тратах. Как отмечают в некоторых магазинах города, расходы горожан на питание в апреле остались почти на том же уровне, что и в январе, и средний чек за последние четыре месяца незначительно изменился. Например, в магазине "Продсервис" в Южном микрорайоне средняя покупка в апреле выросла на 1 рубль по сравнению с началом года и составила 12.665 руб. Однако с учетом роста цен на продукты питания — более чем на 5% в среднем по Беларуси в январе—марте 2009 по отношению к декабрю 2008 — видно, что покупательская способность горожан упала.

Это кажется невероятным, но в самом центре города покупают мало. Средний чек в магазине "Центральный" в апреле составил всего 2470 рублей. Как рассказали "IP" в магазине, покупатели стали тратить меньше, чем раньше. "Покупают в основном по мелочи, — заметил один из работников магазина. — Одни хлеб, соль купят, другие — пачку семечек. Крупные покупки для нашего магазина уже в прошлом".

Снизили свои расходы на продукты питания и жители Северного микрорайона. Например, в магазине "Пинск" в апреле объемы продаж снизились в целом примерно на 6% по сравнению с январем.

АБОНЕМЕНТ 63 222
Народная Воля
Кому
Куда

ДОСТАВОЧНАЯ КАРТОЧКА 63 222
Народная Воля
Кому
Куда

ГАЗЕТА -- ЧЫТАЧЫ

Застаёмся разам!

Не заўважыце, як закончыцца падпісная кампанія на другую палову 2009 года.

Нягледзячы на складаную сітуацыю, "Народная Воля" не здраджвае Вам, шаноўныя чытачы. І ніколі не здрадзіць!

Застаёмся разам і ў другой палове 2009 года. Аформіць падпіску Вы можаце ў любым паштовым аддзяленні. А мінчане зрабіць гэта могуць яшчэ ў падпісных пунктах "Белсаюздруку".

Дарэчы, у другой палове 2009 года шэраг тыдняў будзе адзначаны не двухразовым, а трохразовым выхадам "Народнай Волі". Падпісны кошт у аддзяленнях "Белпошты" застаецца ранейшы: на месяц — 9500 рублёў, на тры месяцы — 28.500; для арганізацый, устаноў, прадпрыемстваў кошт падпіскі на месяц — 15.000 рублёў. А вось у падпісных пунктах "Белсаюздруку" тарыфы ніжэйшыя — 8930 рублёў на месяц для індывідуальных падпісчыкаў і 14.100 — для арганізацый, прадпрыемстваў, устаноў.

Падпісныя індэксы "Народнай Волі" ў каталогах "Белпошты" і "Белсаюздруку":

63222 — для індывідуальных падпісчыкаў,
632222 — для прадпрыемстваў і арганізацый.

Вы — з "Народнай Воляй",
"Народная Воля" — з Вамі!

ВМЕСТО КОММЕНТАРИЯ

За суточный набор продуктов надо выложить минимум 8 тысяч

Медики не перестают утверждать: чтобы быть здоровым, надо правильно питаться. Основу рациона здорового человека должны составлять хлеб, блюда из круп и макаронных изделий. В ежедневное меню необходимо включать овощи и фрукты, рыбу, нежирное мясо. Не следует пренебрегать при соблюдении здорового питания и употреблением молока, кефира, творога, сыра и йогурта.

Диетологи рассчитали, сколько и каких продуктов в сутки должен употреблять в пищу взрослый человек:

Молоко, кефир, йогурт 1,5% жирности — 300 г;

Творог нежирный — 100г или сыр 30 г;

Сметана 20% — 10 г (1 ст. ложка);

Яйцо — 2—3 шт. в неделю;

Говядина или курица — 200 г;

Рыба нежирных сортов — 50 г;

Картофель — 250 г;

Овощи — не менее 400 г;

Свежие фрукты и ягоды — 300 г;

Соки — 100 г;

Масло растительное — 20 г (1ст ложка);

Масло сливочное — 10 г;

Хлеб — 150 г (5 кусков);

Крупа овсяная и гречневая — 30 г (тарелка каши);

Макаронные изделия — 10 г (2раза в нед.);

Сахар, варенье, сладости — 30 г;

Мед — 15 г.

Несложно подсчитать, что этот набор продуктов потянет явно не на 2 тысячи 470 рублей. Этих копеек хватит на баночку йогурта и полпачки творога! Ежедневно, соблюдая рекомендации врачей-диетологов, белорусам надо тратить на продукты минимум 8 тысяч. И это в том случае, если покупать, мягко говоря, не самые дорогие продукты и в основном белорусского производства. Именно на такие цены мы ориентировались, когда подсчитывали, сколько стоит суточное меню белоруса.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

КСТАТИ

С такой экономией, какую демонстрируют жители Барановичей, наш народ скоро дойдет до "пайки" заключенного, сидящего в карцере. Суточное меню белорусского заключенного, приблизительно такое: хлеб — 450 г, рыба — 60 г, картофель — 250 г, каша — 50 г, овощи — 200 г, масло растительное — 9г, соль — 10 г и кружка чая. Вот и считайте,

ДЫСКУСІЯ

Александр Мілінкевич
Савецкая крайняя прадседацель

Минск 21 травня 2009

Шаноўны Аляксандр Уладзіміравіч!

Пісьмо, апублікаванае ў нумары N 75-76 "Народнай Волі" за 19 мая 2009 года, мае яўна паклёпніцкі, "заказны" характар. А вось я так не лічу. У рэшце рэшт, кожны мае права на сваё бачанне праблемы. І меркаванні, развагі, версіі аўтара нельга ўспрымаць як паклёп. З імі толькі можна пагадзіцца альбо не пагаджацца. Яны, дарэчы, не патрабуюць і нейкіх доказаў, гэта — не канкрэтныя факты, а толькі здагадкі.

Зыходзячы з прынцыпаў плюралізму, "Народная Воля" з задавальненнем друкуе сёння Ваш ліст да дэмакратычных актывістаў, у якім, Аляксандр Уладзіміравіч, выкладзена Ваша асабістая пазіцыя "адносна сітуацыі ў краіне і вакол яе".

Іосіф СЯРЭДЗІЧ,
галоўны рэдактар
газеты "Народная Воля".

Ад галоўнага рэдактара

Шчыра кажучы, 14 гадоў я выдаю "Народную Волю", але такіх пагрозлівых лістоў не атрымліваў нават ад Аляксандра Лукашэнкі і яго Адміністрацыі.

Спадар Мілінкевіч! Не трэба нас пужаць. Друкуючы матэрыял "Отбеливатель "М.", мы нічый заказ не выконвалі. Чаму змясцілі на старонках газеты версію вядомага журналіста М.Падаляка — аб гэтым сказана ва ўрэзцы: праблема ўжо каторы тыдзень абмяркоўваецца ў апазіцыйных колах, але яна выходзіць далёка за рамкі палітычнага бамонда, мае лёсавызначальнае значэнне для мільёнаў беларусаў. Менавіта гэта, і толькі гэта, падштурхнула "Народную Волю" разгарнуць на сваіх старонках дыскусію, звязаную з вострай палітычнай сітуацыяй, якая склалася ў краіне? Што, мы не маем такога права?

Вы, Аляксандр Уладзіміравіч, лічыце, што *"матэрыял, пададзены ў №№75—76 "Народнай Волі" за 19 мая 2009 года, мае яўна паклёпніцкі, "заказны" характар".* А вось я так не лічу. У рэшце рэшт, кожны мае права на сваё бачанне праблемы. І меркаванні, развагі, версіі аўтара нельга ўспрымаць як паклёп. З імі толькі можна пагадзіцца альбо не пагаджацца. Яны, дарэчы, не патрабуюць і нейкіх доказаў, гэта — не канкрэтныя факты, а толькі здагадкі.

Зыходзячы з прынцыпаў плюралізму, "Народная Воля" з задавальненнем друкуе сёння Ваш ліст да дэмакратычных актывістаў, у якім, Аляксандр Уладзіміравіч, выкладзена Ваша асабістая пазіцыя "адносна сітуацыі ў краіне і вакол яе".

Іосіф СЯРЭДЗІЧ,
галоўны рэдактар
газеты "Народная Воля".

У сувязі з апошнімі палітычнымі падзеямі хачу звярнуцца да Вас і выказаць свае меркаванні адносна сітуацыі ў краіне і вакол яе. Мне важна, каб Вы ведалі маю пазіцыю непасрэдна ад мяне.

Ацэнка былой палітыкі Еўрасаюза адносна Беларусі

Як вядома, пачатак шырокага эканамічнага і гуманітарнага супрацоўніцтва з Беларуссю Еўрапейскі Саюз ставіў да нядаўняга часу ў залежнасць ад выканання нашай краінай вядомых "12 ўмоў". Гэта прынцыповыя ўмовы, якія базуюцца на каштоўнасцях еўрапейскай супольнасці. І з падыходу дня яны, відавочна, не павінны быць знятыя. Тым не менш ранейшая палітыка не прынесла пазітыўных вынікаў. Больш за тое, сітуацыя пагаршалася. Краіна працягвала самаізаляваца, эканоміка рабілася ўсё больш неканкурэнтаздольнай і "падсела" на расійскую энерганосьбітаў ды спрыяльны доступ на расійскі рынак. Цяпер жа перад Масквой стаіць новы выбар: альбо настойваць на працягу праекта і прымушаць беларускае кіраўніцтва выконваць свае абавязкі па фактычнай інкарпарацыі РБ ў склад РФ, альбо шукаць іншыя падыходы, каб захаваць Беларусь у сваім геапалітычным полі. Расія ўсё больш схіляецца да пабудовы "рынкавых адносін" з нашай краінай, каб, паступова ліквідаваўшы эканамічны суверэнітэт, пазбавіць нас і палітычнай самастойнасці. Яна пачала падвышаць цэны на газ, і беларускія ўлады вымушаны браць у яе чарговыя кабальныя крэдыты, скатваючыся ў даўгавую яму. Па ацэнках МВФ, у гэтым годзе беларуская эканоміка патрабуе ўжо 10,7 мільярда долараў крэдытаў.

Відавочна, што адмова ад палітычнага праекта "Саюзная дзяржава" робіць незразумелымі перспектывы адносін паміж яго ўдзельнікамі. А таму ніхто не хоча браць на сябе адказнасць, каб прызнаць, што праект праваліўся. Для расійскага кіраўніцтва гэта азначала б канстатацыю геапалітычнай паразы. А для беларускага — глыбокі эканамічны крызіс, а можа быць, і поўны калапс нашай нерэфармаванай гаспадаркі, якая пакуль трымаецца на плыву дзякуючы расійскім датацыям.

Да нядаўняга часу адсутнасць хоць якіх палітычных перспектыў у заходнім накірунку рабіла сітуацыю для беларускіх улад "патавай". Рэжым не мог спыніць праект "Саюзная дзяржава" і не меў магчымасці распачаць палітычны дыялог і эканамічнае супрацоўніцтва з ЕС. А гэта адзіны рэальны партнёр па мадэрнізацыі беларускай гаспадаркі, без чаго мы рызыкуем пазбавіцца нашага суверэнітэту.

Да падмацаваны хоць якімі сістэмнымі дзеяннямі, якія дазвалялі б стварыць адпаведныя механізмы карэкціроўкі беларускай дзяржаўнай палітыкі. А пазіцыя Еўрасаюза адносна Беларусі выглядала з названай вышэй прычыны фармальнай і пасіўнай.

Сённяшнія ўзаемаадносіны Беларусі і Расіі

Перспектывы развіцця адносін РБ і РФ на сённяшні дзень наўпрост звязаны з палітычным праектам "Саюзная дзяржава", лёс якога застаецца нявызначным. Ад пачатку бакі ставілі перад сабой абсалютна розныя мэты. Расія — паступовае паглынанне Беларусі, а беларускія ўлады разлічвалі на доўгатэрміновае затрыманне велізарных датацый у выглядзе танных энерганосьбітаў ды спрыяльнага доступу на расійскі рынак. Цяпер жа перад Масквой стаіць новы выбар: альбо настойваць на працягу праекта і прымушаць беларускае кіраўніцтва выконваць свае абавязкі па фактычнай інкарпарацыі РБ ў склад РФ, альбо шукаць іншыя падыходы, каб захаваць Беларусь у сваім геапалітычным полі. Расія ўсё больш схіляецца да пабудовы "рынкавых адносін" з нашай краінай, каб, паступова ліквідаваўшы эканамічны суверэнітэт, пазбавіць нас і палітычнай самастойнасці. Яна пачала падвышаць цэны на газ, і беларускія ўлады вымушаны браць у яе чарговыя кабальныя крэдыты, скатваючыся ў даўгавую яму. Па ацэнках МВФ, у гэтым годзе беларуская эканоміка патрабуе ўжо 10,7 мільярда долараў крэдытаў.

Відавочна, што адмова ад палітычнага праекта "Саюзная дзяржава" робіць незразумелымі перспектывы адносін паміж яго ўдзельнікамі. А таму ніхто не хоча браць на сябе адказнасць, каб прызнаць, што праект праваліўся. Для расійскага кіраўніцтва гэта азначала б канстатацыю геапалітычнай паразы. А для беларускага — глыбокі эканамічны крызіс, а можа быць, і поўны калапс нашай нерэфармаванай гаспадаркі, якая пакуль трымаецца на плыву дзякуючы расійскім датацыям.

Да нядаўняга часу адсутнасць хоць якіх палітычных перспектыў у заходнім накірунку рабіла сітуацыю для беларускіх улад "патавай". Рэжым не мог спыніць праект "Саюзная дзяржава" і не меў магчымасці распачаць палітычны дыялог і эканамічнае супрацоўніцтва з ЕС. А гэта адзіны рэальны партнёр па мадэрнізацыі беларускай гаспадаркі, без чаго мы рызыкуем пазбавіцца нашага суверэнітэту.

Новая палітыка Еўрасаюза

Еўрапейскі Саюз, прагматычна ацаніўшы неэфектыўнасць сваёй ранейшай палітыкі адносна Беларусі, спрабуе змяніць яе. Стратэгія засталася той жа, а менавіта — скіраванай на палітычную дэмакратызацыю і эканамічную лібералізацыю нашай дзяржавы. Змянілася тактыка: яна стала пакрокавай. Не адмаўляючыся ад ранейшых умоў, ЕС мяркуе, што рух мусіць адбывацца з абодвух бакоў. Першымі крокамі насустрач былі вызваленне палітвязняў і прыпыненне візавых абмежаванняў для шэрагу беларускіх чыноўнікаў.

Сёння ЕС пачынае праводзіць новую міжнародную палітыку. Яе сутнасць — у павелічэнні ўплыву на геапалітычныя працэсы ў нашым рэгіёне. У прыватнасці, датычна Беларусі інтарэсы ЕС палягаюць на ўзмацненні бяспекі, забеспячэнні стабільнага транзіту, падтрымцы незалежнасці, развіцці палітычнага і эканамічнага супрацоўніцтва. Вырашальную ролю ў прыспешванні зняцця палітычнай ізаляцыі з нашай краіны адыграла расійска-грузінская вайна.

Еўрасаюз пачаў праводзіць больш гнуткую палітыку крытычнага дыялогу і дазаванага супрацоўніцтва, ступень якога будзе залежаць ад рэальных крокаў у кірунку дэмакратызацыі краіны. Мэта гэтага дыялогу і супрацоўніцтва — ўцягванне беларускіх улад у паступовы працэс рэфармавання эканамічнай і палітычнай сістэмы краіны, які раней ці пазней павінен прывесці да трансфармацыі сённяшняй мадэлі палітычнага ладу. Рэалізацыя новай палітыкі ЕС павінна адбыцца праз далучэнне Беларусі да праграмы "Усходняе партнёрства".

"Усходняе партнёрства" — важны крок Еўрапейскага Саюза насустрач нашай краіне, прызнанне яе прыналежнасці да еўрапейскай цывілізацыйнай прасторы. Нарэшце, гэта шанц паступова інтэгравацца ў агульнаеўрапейскія структуры, а ў будучым і ўступіць у Еўрасаюз.

Разам з тым збліжэнне з аб'яднаай Еўропай праз "Усходняе партнёрства" — гэта гістарычны выклік для нашай краіны, улад, грамадзянскай супольнасці і грамадзян. Гэта магчымасць мадэрнізавацца і еўрапеізаваць Беларусь. Мы не маем права згубіць яе. Удзел у праграме адкрые рэальныя перспектывы стварэння зоны свабоднага гандлю з Еўрасаюзам, атрымання інвестыцый, удзелу ў еўрапейскіх энергетычных праектах, змяншэння кошту віз, а з часам і далучэння Беларусі да Шэнгенскай прасторы. Прывёўшы наша заканадаўства ў адпаведнасць з еўрапейскімі прававымі нормамі і стандартамі, "Усходняе партнёрства" можа дазволіць нам мець такія ж дачыненні з ЕС, што сёння маюць Нарвегія, Швейцарыя, Ісландыя.

Дыялог і апазіцыя

Збліжэнне Еўрасаюза і Беларусі выклікае ў прадстаўнікоў дэмакратычных сіл супярэчлівыя пачуцці.

Доўгі час апазіцыя лічыла сябе адзіным прадстаўніком дэмакратычнага свету на беларускай зямлі. Нам цяжка прымірыцца з тым, што не мы з'яўляемся аўтарамі сцэнарыя дыялога. Некаторыя лічаць, што сустрэчы Хаўера Саланы ці Бенедзікта XVI з "апошнім дыктатарам Еўропы" непрымальныя і яны не мусілі адбыцца. Гучаць абвінавачанні ў бок аб'яднаай Еўропы ў "недальнабачнасці", "наіўнасці", "здрадзе дэмакратыі", "легітымізацыі рэжыму". Еўрапейскім палітыкам нават пагражаюць "адказнасцю" за тое, што яны не дамагліся ў Беларусі дэмакратыі.

Падзел унутры сённяшняй беларускай апазіцыі палягае на тым, што адны працягваюць змагацца выключна супраць Лукашэнкі, а другія — перадусім за Беларусь і яе еўрапейскі выбар. Спадзяванні першых — на крызіс, які нібыта аўтаматычна ліквідуе дыктатуру. Другія, і я ў тым ліку, не бачаць ніякага лепшага альтэрнатыўнага палітычнага праекта, чым збліжэнне Беларусі з ЕС.

Ніхто ў Еўропе не лічыць, што ў нас квітнее дэмакратыя. Таму галоўнай умовай паўнавартаснага ўдзелу ў праграме "Усходняга партнёрства" якраз і з'яўляецца ўстойлівы прагрэс у справе дэмакратызацыі. Удзел ва "Усходнім партнёрстве" — гэта не гарантыя змен да лепшага ў нашай краіне, гэта шанц на такія змены. Сёння мы маем толькі стрыманы аптымізм. А каб дадзены нам шанц ажыццявіўся, патрэбны воля і адказнасць.

Уключэнне ў поўнамаштабнае супрацоўніцтва з ЕС — працэс вельмі складаны і далёка не аўтаматычны. Ён нясе шмат выклікаў як для ўлад, так і для грамадзянскай супольнасці. Але разумнай альтэрнатывы яшчэ ніхто не прапанаваў. Сёння адмова ад еўраінтэграцыі стварае наўпроставую пагрозу для незалежнасці Беларусі.

Сёння структуры Еўрасаюза спрабуюць шчыльна працаваць з уладай, каб з дапамогай эканамічных стымулаў спрыяць працэсам паваротку нашай краіны да большай адкрытасці і праўдзівальнасці. Улады са свайго боку падаюць сігналы, што яны могуць пайсці на некаторую эканамічную лібералізацыю. Пры гэтым вядома, што дэмакратызацыя грамадска-палітычнага жыцця — далёка не прыярытэт для беларускага рэжыму. А таму галоўная роля ў гэтай справе мусіць належаць грамадзянскай супольнасці. Аб'яднаная Еўропа не будзе вырашаць да нас пытанні дэмакратызацыі беларускага грамадства. Гэта марныя спадзяванні. Весці наўпроставую няспынную працу з грамадзянамі нашай краіны можам і абавязаны толькі мы.

Сёння выключна важна адзінства і аб'яднанне патэнцыялу беларускіх праеўрапейскіх сіл. Мы мусім прадэманстраваць, што нас шмат, што мы разам у імкненні далучыць Беларусь да працэсаў еўрапейскай інтэграцыі, што мы гатовы да рашучых дзеянняў дзеля таго, каб "еўрапейскі выбар" Беларусі быў зроблены канчаткова і незваротна.

Першым крокам нашага аднаўлення павінен стаць Кангрэс праеўрапейскіх сіл Беларусі з удзелам вядучых палітыкаў аб'яднаай Еўропы. Мы павінны разам абмеркаваць еўрапейскія перспектывы для нашай краіны, вызначыць практычныя крокі. Гэты Кангрэс мусіць стаць форумам усіх прыхільнікаў еўрапейскай Беларусі.

Таму я сёння заклікаю актывістаў усіх палітычных партый, грамадскіх арганізацый, ініцыятыў, усіх грамадзян Беларусі, якія падзяляюць ідэю еўрапейскага выбару для нашай краіны, распачаць працу па падрыхтоўцы Кангрэса праеўрапейскіх сіл. Пачаткам гэтай працы мусіць стаць стварэнне ініцыятыўных груп па правядзенні рэгіянальных сходаў, каб вылучыць дэлегатаў Кангрэса. Ідэя і каштоўнасць еўрапейскай, свабоднай і дэмакратычнай Беларусі важней за нашы палітычныя разыходжанні і супярэчнасці.

Беларусь вяртаецца ў Еўропу!

Аляксандр МІЛІНКЕВІЧ.

Май, 2009.

Кіраўнікоў сваіх абласцей не ведае амаль палова жыхароў беларускіх рэгіёнаў

Пра гэта сведчаць вынікі апошняга даследавання сацыялагічнага цэнтра "Зеркало-Інфо".

Паводле гэтых звестак, прозвішча кіраўніка Гродзенскай вобласці **Уладзіміра Саўчанкі** назвалі 56 працэнтаў апытаных, 18 працэнтаў яго не ведалі, а 26 працэнтаў сказалі, што ім цяжка адказаць на гэтае пытанне. Кіраўніка Брэсцкай вобласці **Канстанціна Сумара** ведаюць 55 працэнтаў, а вось 45 працэнтаў не ведаюць ці не памятаюць.

Крыху горшая сітуацыя ў Віцебскай і Гомельскай абласцях. Напрыклад, на Віцебшчыне 4 працэнты апытаных яшчэ не праінфармаваны пра зыход **Уладзіміра Андрэйчанкі** ў Мінск і ўпісалі яго прозвішча. Такая ж сітуацыя на Магілёўшчыне з **Барысам Батурам**, які таксама ўжо працуе ў сталіцы. А прозвішча яго зменшчыка **Пятра Рудніка** ведаюць толькі 26 працэнтаў апытаных.

Родители малолетних преступников должны возмещать расходы на их содержание в колониях

Генеральный прокурор Беларуси "**Григорий Василевич** полагает, что в белорусском законодательстве следует предусмотреть обязанность родителей возмещать расходы, которые несет государство за нахождение их несовершеннолетних детей в колониях", сообщили агентству "Интерфакс-Запад" в Генпрокуратуре Беларуси. Там отметили, что "речь идет лишь о тех родителях, которые не занимались воспитанием детей — пьянствовали, вели аморальный образ жизни, были дурным примером для своих детей".

С МОЕЙ КОЛОКОЛЬНИ

Весна. Сирень. И немного грустно...

Весна в городе обычно заканчивается салютом сирени... В цветущей сирени, на мой взгляд, есть сила воли, целеустремленность, я бы даже сказала, физическая страсть. Весной природа безупречна даже в городе. В этом году кусты сирени и в самых затрапезных уголках мегаполиса, где-нибудь за ЖЭСами или районными УВД, и то выглядят как на цветочной выставке в Челси. Восторг! А что делается в Ботаническом саду... "Весной, — сказала моя подруга, обходя куст в одноэтажный дом, сорт которого именуется "Маршал Жуков", и под обстрелом которого не жалко и умереть, — можно подумать, что венец творенья — не человек, а эти могучие цветы-"снаряды". Но она, призналась дальше, не любит сирени. Отец — фронтовик, боевой летчик, офицер Константин Кусливый ушел из жизни в мае ровно 10 лет назад. В мае 45-го его приветствовал сиреневый весны мир. А в 1999-м этими же цветами Минск навсегда провожал ветерана... С тех пор для нее — это запах вечной разлуки.

Самые важные события в жизни человек подсознательно связывает с природой...

Но в эту пору в городе люди как будто отступают на второй план.

...В маленький фонтан величиной в детский надувной бассейн за Белгосфилармонией прилетели селезень с уткой. Где — Свислочь, а где — филармония... Но "парочка" искала, видимо, укромное местечко вот и приземлилась на бульваре Мулявина. Тщетно. Собралась толпа: дети, студенты, бабушки. Обступили, как в цирке — эка невидаль. А вот невидаль! Весной мы, люди асфальта, ждем, жаждем услышать позывные из самых недр и, вроде, сами очноститься... Дитя с помпоном на голове ивовым прутиком легко достала спину городской прикормленной непугливой утки. "Нашла чему мешать", — строго сказала бабушка и отвела девочку подальше. Все благодарно посмотрели ей вслед: время живой природы в городе!

А в Ботаническом саду попрежнему живут лебеди... Пара. Была еще одна, но распалась. Вернее, разбили пару люди. Одной птице кто-то недавно скрутил голову (именно так рассказывают — не застрелил, а скрутил). Но природа не кричит о своих потерях. За что мы ее, наверное, и любим: мы ей гадим, а она с достоинством молчит... Вот теперь даже новый обычай родился — молодожены после загса фотографируются в Ботаническом саду. Среди шикарных цветочных алей... И рядом тихо скользит по каналу одинокий лебедь без пары. Вот какая аллегория...

У Свислочи опять стоят рыбаки. "Вы что, даже есть будете то, что ловите?" Меня чуть не забросали гроздьями гнева... "Да у нас раки водятся! Да сомы... да судачки..." Я ретировалась. Хорошо! Пусть водятся, ловятся... Чувства рыбака-горожанина надо щадить. Ведь, в конце концов, даже если и на съедение, то все равно для красоты. Люди с удочками рядом с главным проспектом города? Да такой пейзаж стоит тысячи евро! Потому что — экология! Когда-то приезжали с Чехии, восхищались: у них зайцы на лужайках в городе! Когда-то приезжали с Канады, удивлялись: у них лани в палисадниках за магазином... Но, в общем-то, нам было не до этого: страна десятилетия подряд решала квартирный и продовольственный вопрос. Бараки, хрущевки, брежневки... Очереди, очереди, очереди. Не до природы, как бы сохранить человека и его потомство. Наконец, теперь кое-кто обрел даже землю в собственность в черте города. "Слушай, — говорит недавно товарищ, — в этом году нашествие скворцов на участок! Портят только что посаженный газон. Я в бешенстве! У меня элитная трава сорта "премиум"! Словил одну птицу, посадил в клетку, думал для острастки поставлю ее в центр лужайки, чтоб остальные сородичи знали... Так сначала она клевалась и царапалась, а наутро... сдохла! От злости, представляешь?.."

No comment. Потому что на русском у меня даже слов в ответ не нашлось товарищу.

Да, трудно природе с нами, горожанами... Но сколько лет ей, и сколько в конце концов, нам? Вот многое ею и прощается. Иначе лететь бы нам давно в космические тартарары.

Цветет сирень. Цветы Победы, любви и прощания... Жалко, что заканчивается весна в городе.

Елена МОЛОЧКО.

РУБАМ!

Адукацыя больш як за 5 мільёнаў. Куды болей?

Днямі на прэс-канферэнцыі першы намеснік міністра адукацыі Беларусі Аляксандр Жук сказаў, што, маўляў, рэзкага росту кошту навучання ў беларускіх ВНУ не прадбачыцца.

"Кошт навучання ўзгодніны не толькі з зацікаўленымі ведамствамі, але і з прадстаўнікамі ВНУ, — адзначыў Аляксандр Жук. — *Мы спецыяльна распрацавалі дакумент, згодна з якім прапанавалі не павышаць тарыфы на навучанне".*

Так і хочацца запытацца ў намесніка міністра: а куды болей павышаць? Ці змогуць беларусы сёння аплачваць адукацыю хаця б па мінулагодніх тарыфах?

Год навучання ў прэстыжных ВНУ краіны ўжо даўно перавышае сярэдняя заробкі беларусаў у некалькі разоў. Напрыклад, у гэтым навучальным годзе ў пяці самых запатрабаваных універсітэтах Беларусі (з пункту гледжання ўступнага конкурсу) кошты былі ўстаноўлены завобалічныя:

Беларускі дзяржаўны медыцынскі універсітэт — 4.740.000—5.700.000 рублёў;

Беларускі дзяржаўны універсітэт — 2.984.000—4.200.000 рублёў;

Беларускі нацыянальны тэхнічны універсітэт — 2.850.000—3.200.000 рублёў;

Акадэмія кіравання пры прэзідэнце РБ — 3.034.000 рублёў;

Беларускі дзяржаўны эканамічны універсітэт — 2.965.000—3.095.000 рублёў.

І за гэты ж год заробкі беларусаў не толькі не павысіліся, а, наадварот, зменшыліся.

Вольга ГРЫНЯВІЦКАЯ.

ДАРЭЧЫ

На платныя аддзяленні прыём павялічаны

На той жа прэс-канферэнцыі Аляксандр Жук паведаміў, што падчас сёлетняй уступнай кампаніі ў дзяржаўныя ВНУ прыём на платнай аснове будзе павялічаны на 1,8 тысячы студантаў, а ў прыватныя ВНУ скарочаны на 1 тысячу. У выніку ў дзяржаўныя ВНУ на ўмовах аплаты будзе прынята 49,2 тысячы чалавек, з іх на дзённую форму навучання — 23,1 тысячы, на завочную і вячэрнюю — больш за 26 тысяч. У прыватныя ВНУ прыйдуць вучыцца 11,7 тысячы чалавек, з іх на дзённую форму навучання — 3,7 тысячы, на завочную — 8 тысяч чалавек.

Што тычыцца бюджэтных аддзяленняў, то ў параўнанні з мінулым годам на некаторыя спецыяльнасці таксама прыём першакурснікаў будзе павялічаны. У прыватнасці, па такіх профілях, як "ахова здароўя" на 27,6%, "служба бяспекі" (камп'ютэрная бяспека, ядзерная і радыяцыйная бяспека, ваенныя спецыяльнасці) на 11,4%, "экалагічныя навукі" на 11%, "камунікацыі" на 5,8 працэнта.

Браславскими озерами интересуются российские олигархи

Российские олигархи рассматривают возможности реализации инвестиционных проектов на территории Национального парка "Браславские озера", сообщил БЕЛТА и. о. генерального директора нацпарка **Андрей Кудин**.

В первую очередь рассматриваются возможности вложения инвестиций в развитие туристического комплекса нацпарка, прежде всего в строительство баз отдыха. Во вторую очередь бизнесменов интересуют охотничий туризм.

Народная воля
http://www.nv-online.info
26—28 МАЯ 2009 г.

СИТУАЦИЯ

Санкции не отменены, но временно не действуют

Министерство финансов США продлило до 30 ноября 2009 года решение о смягчении санкций в отношении двух белорусских предприятий — лидской "Лакокраски" и объединения "Полоцк-Стекловолокно", входящих в состав концерна "Белнефтехим".

Как сообщает официальный сайт Минфина США, американским гражданам разрешено сотрудничество с этими предприятиями до 30 ноября 2009 года. В то же время собственность этих двух предприятий на территории США остается заблокированной в соответствии с правительственным распоряжением. "Гражданам США также запрещено через или при посредничестве предприятий "Лакокраска" и "Полоцк-Стекловолокно" покупать продукцию, услуги и технологии у других субъектов хозяйствования, внесенных в список", — подчеркивается в сообщении.

Напомним, что в ноябре 2007 года США ввели экономические санкции в отношении концерна "Белнефтехим" в связи с нарушением прав человека в Беларуси. Двусторонние отношения ухудшились в марте 2008 года после того, как власти Беларуси отказались освободить бывшего кандидата в президенты Александра Козулина (на тот момент последнего из шести признанных международным сообществом политзаключенных). Послы Беларуси и США были отозваны из Вашингтона и Минска для консультаций; штаты обоих посольств сокращены до минимума.

Введенные санкции, в частности, предусматривали замораживание всех находящихся под юрисдикцией США банковских счетов концерна и его представительств в Германии, Латвии, Украине, России и Китае, а также счетов дочерней компании "Белнефтехим Ю-эсэй". Кроме того, американским бизнесменам предписывалось воздержаться от контактов с концерном.

В марте 2008 года были опубликованы уточнения, согласно которым под действие санкций подпадали также предприятия, доля "Белнефтехима" в которых составляет 50% и более.

Однако после того, как белорусские власти освободили всех политзаключенных, Минфин США на полгода смягчил экономические санкции в отношении предприятий "Лакокраска" и "Полоцк-Стекловолокно". В феврале 2009 года действие этого решения было продлено до 1 июня. И вот теперь новая отсрочка. Дело в том, что США требуют от Беларуси более широких демократических преобразований, а не только освобождения политзаключенных. Потому занимают в вопросе санкций более жесткую позицию, чем Европа.

Олег СНОВ.

Пажар у цэнтры Мінска

У мінулую нядзелю адбыўся пажар у будынку былой мінскай турмы па адрасе Кальварыйская, 36.

Чорныя клубы дыму былі бачны за некалькі кіламетраў.
Гарэлі адходы скураазмяняльніка і неэксплуатуемы будынак. Бліжэй да апоўначы агонь быў спынены.

РЭВІЗІЯ

Дзяржкантроль нарэшце датумкаў, адкуль бяруцца рэкордныя надоі

Камітэт дзяржаўнага кантролю, здаецца, высветліў, як сельгаспрадукцыя малюе "рэкорды па надоях". Праверка пачалася з сельгаспредпрыемства "Агра-Селішча" Ушацкага раёна Віцебшчыны. І кантралёры звярнулі ўвагу на тое, што ў гаспадарцы далёка не ўсе каровы даюць малако. Так, 227 буронак праходзілі па дакументах як малочныя, а 188 — як тыя, якія пастаўлены на адкорм перад здачай на мясакамбінат. Зразумела, што і апошнія ў пераважнай большасці малако даюць. Але надоі ад "мясных"прыпісваліся іх малочным сяброўкам. Так і вымалёўваліся прыстойныя паказчыкі на адну карову.

Як толькі кантралёры капанулі глыбей, то высветлілася, што гэты метад "павышэння надояў" вельмі распаўсюджаны. У тым жа Ушацкім раёне, у суседняй гаспадарцы "Ільюшанскі", з агульнага статку ў 800 кароў 325 аказаліся "мясныя".

Калі кіраўнікі прадпрыемстваў выпісвалі сабе прэміі за высокія малочныя паказчыкі, то ім прыйдзецца мець справу з пракурорамі — матэрыялы праверкі перададзены ўжо ў адпаведную структуру. Але поле дзейнасці для пракураў можа стаць значна большым. Згодна статыстыцы, толькі ў гаспадарках Віцебскай вобласці знайшлося 24,4 тысячы "мясных кароў", што складае 12% ад агульнага статка.

Ілля КУЛІКОЎ.

ТРЫВОГА!

Банкі пачынаюць адмаўляць прадпрыемствам у выдачы крэдытаў на выплату зарплаты

Федэрацыя прафсаюзаў Беларусі заяўляе, што беларускія банкі пачынаюць адмаўляць прадпрыемствам у выдачы крэдытаў на выплату зарплаты працоўным.

— У красавіку–маі пачалі паступаць сігналы аб затрымцы зарплаты працоўным калектывам. Справа ў тым, што банкі пачынаюць адмаўляць прадпрыемствам у выдачы крэдытаў на зарплату нават пры пагашэнні папярэдняга крэдыту, — заявіў намеснік старшыні ФПБ Андрэй Лук'яновіч у Мінску на пасяджэнні Нацыянальнага савета па працоўных і сацыяльных пытаннях.

У гэтай сувязі ФПБ звярнулася да ўрада з просьбай аказаць садзейнічанне ў рашэнні гэтай праблемы. Ён таксама заўважыў, што ў прафсаюзы сталі паступаць скаргі ад насельніцтва з нагоды праблем па пагашэнні спажывецкіх крэдытаў, асабліва крэдыту на будаўніцтва жылля, у тым ліку на фоне панижэння прыбытку з-за вымушаных адпачынкаў і няпоўнага працоўнага тыдня.

— ФПБ занепакоена наяўнасцю прадпрыемстваў, якія працуюць па скарочаным працоўным тыдні, — сказаў А.Лук'яновіч.

Ён таксама прызнаў, што маюцца факты неаплачаных адпачынкаў па ініцыятыве наймальнікаў, масавых афармленняў прастояў з аплатай працаўнікам 2/3 тарыфнай стаўкі. Андрэй Лук'яновіч прывёў такія даныя: у сакавіку ў параўнанні з лютым колькасць працаўнікоў, якім былі прадастаўлены "прымусовыя адпачынкі", вырасла на 47% да 51 тыс. чалавек. Колькасць працоўных з няпоўным працоўным тыднем — на 13,7% да 65 тыс. чалавек, паведамляе Інтэрфакс-Захад.

— Найбольшую занепакоенасць выклікае сітуацыя ў прамысловасці, дзе ў студзені—сакавіку 2009 года колькасць працаўнікоў, пераведзеных на няпоўны працоўны тыдзень, вырасла ў 4,3 разы ў параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года, а колькасць працаўнікоў, якім былі прадастаўленыя адпачынкі па ініцыятыве наймальнікаў, у 4,6 разы, — адзначыў намеснік старшыні ФПБ.

За чатыры месяцы электраэнергія падаражэла амаль на 50 працэнтаў

Нават нацыянальная статыстыка сведчыць, што ў Беларусі жыццё даражэе імклівымі тэмпамі.

За год на 25,3 працэнта падаражэла малако, на 22,7 працэнта — рыба і марапрадукты. А вось мяса і каўбаса сталі даражэй на 19,9 і 18,6 працэнта адпаведна. Кошты на муку за той жа перыяд падняліся на 32,7 працэнта. Яйкі падаражэлі на 19 працэнтаў, а цукар — на 13,6 працэнта. Бульба за год падаражэла на 23,7 працэнта. У той жа час кошт на гародніну вырас на 6,7, а на садавіну — на 13,2 працэнта.

У параўнанні з красавіком мінулага года тытунь падаражэў на 18 працэнтаў. У красавіку цяперашняга года алкаголь стаў даражэйшы: па стаўленні да сакавіка 2009-га — на тры, да снежня мінулага года — на 5,8, да красавіка 2008-га — на 15,3 працэнта.

Хутчэй, чым тытунь і спіртное, даражэюць медыкаменты. За месяц (красавік да сакавіка 2009-га) кошт на іх падняўся на 2,4 працэнта. Са снежня мінулага года — на 11,8 працэнта. А ў параўнанні з красавіком 2008-га лекі падаражэлі на 27 працэнтаў. За перыяд студзень — красавік 2009-га да студзеня — красавіка 2008-га лічба крыху меншая — 23,9 працэнта.

Што датычыцца сферы паслуг, то ў студзені — красавіку 2009-га ў параўнанні са студзенем — красавіком 2008-га аплата паслуг ЖКГ паднялася ў цэлым на 21,2 працэнта. Прычым за электразабеспячэнне мы сталі плаціць больш амаль напалову — на 49,1, за ацяпленне — на 15,8, за водазабеспячэнне — на 18,4 працэнта. Даражэй на 23,2 працэнта цяпер абыходзіцца і тэхаблугоўванне жылых памяшканняў. Варта адзначыць, што гэта афіцыйныя даныя. На інфармацыі незалежных эканамістаў, кошты ў Беларусі выраслі значна больш.

У Пецярбургу пакаралі беларуса, які выдаваў сябе за дарадцу Пуціна

Шэсць гадоў калоніі агульнага рэжыму атрымаў ураджэнец Брэсцкай вобласці беларус Вячаслаў Главацкі, які ў Пецярбургу выдаваў сябе за дарадцу прэм'ера Уладзіміра Пуціна, а таксама за сябра старшыні праўлення "Газпрома" Аляксея Мілера і намесніка кіраўніка адміністрацыі расійскага прэзідэнта Ігара Сечына. Падчас сустрэч з камерсантамі і чыноўнікамі ён звычайна называў сябе генералам розных расійскіх спецслужб. У нашай краіне некалькі гадоў таму ён выдаваў сябе за "дарадцу па эканамічных пытаннях Уладзіміра Пуціна". Быў затрыманы, але быў выпушчаны пад заклад у 820 тысяч долараў, нейкім чынам здолеў пазбегнуць пакарання і вярнуўся ў Расію, паведамляе "Еўрарадыё".

Старшыня Нацыянальнай дзяржаўнай тэлерадыёкампаніі Аляксандр Зімоўскі абнародаваў фінансавыя вынікі працы дзяржаўнага тэлебачання і радыё за мінулы год

Агульны аб'ём фінансаў, якія былі выдаткаваны на працу галоўнага рупара ўлады, склаў 147,3 мільярда беларускіх рублёў. Сярэдні курс беларускага рубля да долара, па інфармацыі Нацыянальнага банка, быў 2149 рублёў за 1 долар. Такім чынам, няцяжка падлічыць, што падаткаплацельшчыкам гэты рупар абышоўся не менш чым у 65,8 мільёна долараў ЗША. Альбо 5,5 мільёна долараў у месяц.

Ад рэкламы, выпуску серыялаў і іншай гаспадарчай дзейнасці само тэлебачанне атрымала толькі 38,4 мільярда рублёў. Такім чынам асноўныя сродкі — гэта грошы падаткаплацельшчыкаў. Атрымліваецца, што мы плацім, каб нас ж і падманвалі. Нездарма ж гуляе такі анекдот. Глядзіць беларус праграму "Панарама" і плача.

— Што з табой? — пытае ў яго сваяк з Украіны.

— Хачу жыць у той краіне, якую паказвае БТ...

Ігар МАРОЗАЎ.

ДАРЭЧЫ

Увогуле, датацыі дзяржаўным сродкам масавай інфармацыі вельмі вялікія. Так, у бюджэце Мінска на гэты год на ўтрыманне гарадскіх СМІ з гарадскога бюджэту выдзелена 13,5 мільярда рублёў (4,8 мільёна долараў).

ЧУЛІ?

Аляксандр Лукашэнка заклікае беларусаў у час крызісу аддаваць перавагу айчынным таварам

Аляксандр Лукашэнка заклікаў беларусаў у час крызісу аддаваць перавагу таварам айчыннай вытворчасці. Заклік плануецца падмацаваць канкрэтнай мерай — увядзеннем нормы, згодна з якой без пошлін у краіну можна будзе ўвезці багаж коштам усяго 200 еўра.

"Мы хочам, каб у гэты складаны час вы не завозілі з-за мяжы, а тут куплялі", — сказаў кіраўнік дзяржавы. "Я хачу, каб вы апраналіся ў сваё і елі сваё. Можа, яно горш упакавана, чым імпартнае, але сёння сітуацыя такая, што валюты не хапае", — адзначыў Аляксандр Лукашэнка.

Дарэчы, эксперты адзначаюць, што Аляксандр Лукашэнка ўпершыню прызнаў, што ў краіне не хапае валюты. Дагэтуль чыноўнікі амаль да хрыпаты сцвярджалі, які ў нас вялікі золата-валютны запас і што хваляваць няма з-за чаго.

ІНФАРМАЦЫЯ ДА РОЗДУМУ

Прыблізна год назад Аляксандр Лукашэнка праводзіў у Жодзіне нараду па праблемах лёгкай прамысловасці і прымерыў на сябе касцюм беларускай фабрыкі "Світанак". Касцюм яму не спадабаўся — дрэнна сеў. Хаця можна не сумнявацца, што кіраўніку дзяржавы паказвалі найлепшае.

Алег СНОЎ.

ДЫПКУР'ЕР

На сербскай выставе можна будзе выпіць і закусіць

Сёння ў Мінску адкрываецца Нацыянальная эканамічная выстава Сербіі.

Арганізатары выставы — Гаспадарчая палата Сербіі і Гандлёва-прамысловая палата Беларусі.

У выставе прымуць удзел 74 сербскія кампаніі, якія займаюцца сельскай гаспадаркай, харчовай, металаапрацоўчай, хімічнай, тэкстыльнай, абутковай, мэблевай, будаўнічай прамысловасцю і электрапрамысловасцю.

Па прызнанні Надзвычайнага і Паўнамоцнага амбасадара Рэспублікі Сербія ў Рэспубліцы Беларусь **Срэчка Джукіча**, Сербія збіраецца прыцягнуць увагу беларусаў сваёй шматграннасцю.

"На сербскім боку няма такога тавара, які бы граў прабіўную ролю ў структуры нашага тавараабароту, — распавёў ён. — Наша эканоміка адрозніваецца нейкай расплывістасцю, ёсць і сельская гаспадарка, і прамысловасць — няма нейкага аднаго тавара, які характарызуе наш экспарт. Таму мы ліньмі, што Сербія можа быць добра прадстаўлена ў Беларусі менавіта з такой шырокай гамай тавараў".

Гаворачы аб сферах агульных інтэрэсаў паміж нашымі краінамі, амбасадар згадаў і турызм, які стаў асабліва перспектыўным пасля ўвагі да сербскіх курортаў **Аляксандра Лукашэнкі**.

"Не хацелася б упускаць і такі момант, як развіццё турызму паміж нашымі краінамі, — адзначыў Срэчка Джукіч. — Тым больш што сёлета ў нас лабываў экспарт. Таму мы ліньмі, што Сербія можа быць добра прадстаўлена ў Беларусі менавіта з такой шырокай гамай тавараў".

Таксама амбасадар нагадаў, што цяперашняя выстава праходзіць дзякуючы падпісанай ў сакавіку гэтага года Дамове аб вольным гандлі паміж Сербіяй і Беларуссю.

"Такім чынам, урадамі нашых краін была створана вельмі добрая перадумова для сумеснага бізнесу, — адзначыў Срэчка Джукіч. — Нашы рынкі практычна аб'яднаныя, зараз засталася справа за бізнесам. Сённяшні тавараабарот паміж нашымі краінамі досыць вялікі — 60 мільёнаў долараў. Але па адзнаках нашых экспертаў, бліжэйшым часам гэтую суму можна павялічыць мінімум у тры разы".

Нацыянальная эканамічная выстава Сербіі — пінёер у сваім родзе. Дагэтуль такіх мерапрыемстваў паміж Сербіяй і Беларуссю не арганізоўвалася. А ўжо ў наступным годзе плануецца эканамічная выстава Беларусі ў Белградзе.

Прэзідэнт гандлёва-прамысловай палаты Сербіі **Мілаш Бугарын** хоць і заявіў, што ён з радасцю чакае на выставе не толькі бізнесменаў, але звычайных люд, вымушаны быў прызнацца, што гэтым разам купіць сербскія тавары на выставе будзе нельга.

Аднак спадар Бугарын пасміхаўся суцешыць: затое там *"можна будзе і выпіць, і закусіць"*.

ШТО? ДЗЕ? КАЛІ?

Нацыянальная эканамічная выстава Сербіі пад назвай *"Захоўваючы сяброўства — будуем будучыню"* пройдзе **з 26 па 28 мая ў Нацыянальным выставачным цэнтры "Белэкспа"** (вул. Янкі Купалы, 27). Афіцыйнае адкрыццё адбудзецца 26 мая ў 13.00.

Валерыя ЕСІНА.

СКАНДАЛ

Вадим СНЕГИРЬ:

«Нам эта кража не выгодна...»

В минувшую субботу недалеко от Цнянского водохранилища обокрали коттедж, к строительству которого имел отношение бывший прокурор Минской области Михаил Снегирь.

О неприятном инциденте "Народной Воле" рассказал сын Михаила Валентиновича Вадим.

"По решению следствия 15 мая коттедж был передан на хранение администрации Советского района, в частности ЖЭСу №68, — говорит Вадим. — С тех самых пор, как коттедж был опечатан, там никто не был.

В субботу около полудня я, проезжая мимо, решил посмотреть, как охраняется дом. И увидел, что ворота взломаны. Я вызвал милицию.

Стоит отметить, что раньше во дворе дома была собака, но когда коттедж арестовали, нас попросили ее убрать... Коттедж никем не охранялся.

Приехав, милиционеры стали выяснять, кто я такой и почему позвонил в милицию. Я объяснил, что мой отец имел отношение к строительству этого дома. И что, вызвав милицию, я просто исполнил свой гражданский долг".

По словам Вадима Снегиря, из дома вынесли сантехнику, газовый котел, двери, начали снимать окна.

"Причем грабители действовали очень аккуратно, — делится своими наблюдениями и версиями Вадим. — Например, чтобы снять газовый котел, нужна была специальная квалификация — чтобы не рванило. Да и на плечах его не унесешь — он весит, наверное, около 400 килограммов. Значит, нужно было к воротам дома как минимум подогнать машину...И вор скорее всего действовал не в одиночку. А может, грабители знали, что дом не охраняется и что туда никто не нагрянет...

То, что воры не успели унести в первый раз, они аккуратно сложили — видимо, еще надеялись вернуться".

Сын экс-прокурора Минщины говорит, что милиция в доме нашла чьи-то отпечатки пальцев, также зафиксировали какой-то след от обуви.

"Некоторые высказывают версию о том, что эта кража прежде всего была выгодна нам самим, — говорит Вадим Снегирь. — Но я не могу понять, какая нам выгода. Нам и без этого проблем хватает..."

КСТАТИ

Снегирь утверждает, что официально коттедж принадлежит не ему, а его куму

"Разница между суммой продажи и суммой покупки новой квартиры на улице Грибоедова составила 35 тысяч долларов, — *рассказывал Снегирь в суде, где решался вопрос о 5-комнатной квартире по улице Грибоедова в Минске.* — Эти деньги я вложил в совместное строительство дома вместе с моим кумом. Есть договор инвестиций, заключенный между моим кумом и инвестиционной компанией. Он строил 2,5 года этот дом, затем у него закончились финансовые средства, он попросил оказать ему помощь в завершении строительства дома. Мы договорились, что я окажу ему содействие. Я приобретал строительные материалы: двери, обои, плитку, песоматериал. Часть строительных материалов покупалась на мое имя.

Что касается перспективы этого дома, то мы с моим родственником их не обсуждали. Разные могут быть варианты. Я сейчас не готов говорить об этом, поскольку это должно быть совместное решение. У него есть дети, у меня есть дети... О перспективе речь пока не шла..."

Стоит отметить, что владелец коттеджа (*если верить неофициальной информации — это некий бизнесмен, который живет в Минске, но работает за пределами столицы*) с представителями правоохранительных органов, которые приехали по вызову сына Снегиря, не общался.

ОФИЦИАЛЬНО

"Мы получили материалы и начали проверку в связи с кражей из коттеджа Снегиря", — сообщили агентству "Интерфакс-Запад" в РУВД Советского района Минска.

Касаясь вопроса о версиях случившегося, в РУВД отметили, что *"на первоначальном этапе будут отработаны две версии — кража и инсценировка кражи".*

"В этом нет ничего исключительного, — сказали в РУВД. — Все подобные преступления так расследуются. Как показывает практика, до 50 процентов заявителей о подобных преступлениях говорят не то, что произошло на самом деле".

Там также сообщили, что *"на место происшествия выезжала дежурная группа — эксперты, сотрудник уголовного розыска. Все запротоколировано, что нужно, изъято".*

"Уголовное дело пока не возбуждено", — уточнили в РУВД.

Марина КОКТЫШ.

Народная воля
http://www.nv-online.info
26—28 МАЯ 2009 г.

МЫСЛИ ВСЛУХ

Этажи мерзости

Крайне трагическая история жизни и смерти солигорской правозащитницы Яны Поляковой еще долго будет вызывать взволнованный отклик у нормальных людей, оценивающих все происходящее в стране по нравственным критериям. Очень, очень жаль, что рядом с Яной не оказалось друга, надежного, физически крепкого, смелого мужчины, который смог бы решительно и жестко взять за грудки гнусного капитана и поговорить с ним, что называется, по-мужски. Известно ведь, что гнусность всегда трепещет перед справедливым, мускулистым отпором...

Эта мрачная история возмущает, но нисколько не удивляет. Испокон веку тиранические диктаторские режимы одним из важнейших условий своего благополучия, своей живучести считали вселение на все "этажи" властного "небоскреба" исполнителей, всегда готовых выполнить любую, в том числе незаконную, преступную команду. Да и без команды эти негодяи интуитивно чувствуют, что совершаемая ими мерзость с удовлетворением будет воспринята наверху. Мерзавец-силовик может унизить, избить, подбросить "компромат" в виде "вещдока", а понадобится — и физически устранить неугодного человека. Мерзавец в судейской мантии без колебаний засадит за решетку невиновного. Мерзавец-фальсификатор без зазрения совести обеспечит нужный подсчет голосов на очередных выборах. Мерзавец-ректор без сожалений выгонит из вуза "неправильного" студента. И так далее...

Подобные мерзавцы редко бывают фанатиками, то есть творящими зло за идею, так сказать. Чаще всего они настойчиво ждут и требуют весомого вознаграждения за свои мерзости. И получают его в виде продвижения по службе и материальных прибавок, карт-бланша на коррупцию... Пример поощренных мерзавцев заразителен, и их ряды множатся.

Что же делать с этим позорным для человеческой нравственности и страны явлением?

Лев Толстой, помнится, в романе "Война и мир" размышлял так: если плохие люди объединяются, чтобы совершать плохие поступки, то задача хороших людей — тоже объединиться, чтобы противостоять плохим людям. Похоже, однако, что этот совет нам не поможет — уж слишком мало в нашей стране объединяющихся и противостоящих.

А.КРАТОВСКИЙ, рабочий. Могилев.

Расплевались

Недавно я наблюдала у нас во дворе, как борются между собой двое мальчишек: демонстрируют приемы, без всяких камней, палок и прочего "оружия" пытаются друг друга одолеть. Но вот один из них подмял под себя другого и уселся на него. Тот, совсем обессиленный, уже и не двигался. И вдруг победитель плюнул ему в лицо. Я, конечно, возмутилась: "Разве можно плевать в лицо? А если бы в тебя плюнули? Как бы ты себя чувствовал?" Победитель что-то промямлил, слез с побежденного, а тот молча стал утираться...

Вечером того же дня читаю в газете под рубрикой "Дословно": "Если вам кто-то скажет, что в Беларуси наметились некие тенденции в сторону от России, то, как бы это грубо ни звучало, плюньте этому человеку в лицо". Такой "совет" дал Александр Лукашенко губернатору Ленинградской области Валерию Сердюкову...

С чего это мы так расплевались?! И в буквальном смысле тоже. Вспомните, по каким запленванным ступенькам приходится подниматься в вагон поезда, в каком антисанитарном состоянии находятся там же, в поездах, туалеты и тамбуры, где собираются курцы... В цивилизованных странах штрафуют за плевки просто на землю, только не у нас. Впрочем, не думаю, что подобные штрафы значительно увеличивают бюджеты этих стран.

Плевок — поступок оскорбительный. Но привычка плеваться говорит не только о том, что человек далек от культуры, но и о том, что он невежествен. Ведь слюна — это антибиотик, ее вырабатывает целая иммунная фабрика в организме. Известно, что Иисус Христос лечил людей своей слюной, смешанной с землей. А вспомните, как звери зализывают свои раны! Даже из этих соображений стоит прекратить плеваться. И не только друг в друга, но и в лицо нашей матушки-земли.

Валентина ПОЖИЛОВА. г.Светлогорск.

КРЫЎДНА

Смяротная «мадэль»

Прачытаў у "Народнай Волі" за 5—7 мая артыкул Ліды Валько "Хто дапамога дзецям вайны?". Каторы раз уздымаецца гэтае пытанне, а становішча тых, чыё дзяцінства прыйшлося на самыя жорсткія гады XX стагодзя, толькі пагаршаецца.

Дзяржаўныя сродкі масавай інфармацыі, дакладней, прапаганды, талдычаць нам, што мы будуем сацыяльную дзяржаву, якая клапоціцца аб чалавеку, стараем так званую "беларускую мадэль". Вось дык мадэль, пры якой усе больш немагчыма нармальна, без страху за будучыню сваёй сям'і і краіны рабыць. Пры якой толькі растуць цэны, людзей звальняюць з працы, у старых і нямогулых адбіраюцца льготы, апошняе, па сутнасці, што давала магчымасць выжываць. Пры якой усё больш становіцца тых, хто канчае сваё жыццё самагубствам...

Крыўдна і нам, дзецям вайны, якім сёння за 70, калі хто яшчэ жывы. Добра памятаю, як мы, падлеткі 10—12 год, калі фронт сунуўся на Захад, хадзілі на нядаўнюю перадавую і збіралі на палях снарады і міны, ідылі іх у вогнішча. Вось такую смяротную сапёрную працу рабілі, такая тады была "беларуская мадэль". Многія з нас загінулі альбо на ўсё жыццё засталіся калекамі. Што, мабыць, гэта не ўдзел у вайне?

А хто, не разгінаючы спіны, аднаўляў разбураную гаспадарку, гадамі працаваў у калгасах, атрымліваючы за сваю працу мех мякіны? Таксама мы, падлеткі, дзеці вайны.

Дык ці не сорамна ў нас адбіраць ільготы? Што, прэзідэнт, яго чыноўнікі і дэпутаты гэтага не адчуваюць і не разумеюць? А мо чакаюць, пакуль ветэраны вайны і яе дзеці вымруць, як тыя маманты? Што ж, чакаць засталося нядоўга. Асабліва пры той нізкай працягласці жыцця, якую нам забяспечыла "беларуская мадэль".

Алесь ЗАРАНОК. в. Сырод, Калінкавіцкі раён.

ПРОБЛЕМА!

Идеология вместо «Прав человека»

Уважаемая редакция!

Важность просвещения и образования граждан в области прав человека не требует доказательств. Мало того, государство, если оно действительно демократическое и правовое, просто обязано заниматься этим, о чем говорится во многих международных документах.

Во исполнение этих обязательств перед международным сообществом 1 сентября 1998 года учебная дисциплина "Права человека" была введена в качестве обязательной во всех высших учебных заведениях Беларуси. Наконец-то, думалось, и у нас начнется изменение сложившегося за многие десятилетия пренебрежительного отношения к правам человека, станет формироваться уважительное к ним отношение как к базовой ценности современного демократического правового государства.

Мой собственный опыт преподавания курса "Права человека" свидетельствует о том, какой живой интерес он вызывает у студентов. Мы проводили соответствующие опросы, и никто не усомнился в важности и полезности получаемых в области прав человека знаний. Главным достоинством, по мнению студентов, является прагматическая направленность курса, тот факт, что знание своих прав является одним из важнейших условий подготовки к будущей самостоятельной жизни.

Неоценимо и воспитательное значение курса "Права человека". Наглядно это проявляется при изучении проблем наиболее уязвимых групп населения. Собирая, например, материалы о жизни детей, лишенных родительской заботы, посещая детские дома и школы-интернаты, студенты не только лучше узнавали проблемы таких детей, но и активно участвовали в их решении.

Словом, введение курса "Права человека" в учебные планы вузов даже за короткое время полностью себя оправдало. Казалось логичным, что следующим шагом будет анализ и широкое обсуждение накопленного опыта преподавания, поиск путей, какими надо двигаться дальше. Но вместо этого новую учебную дисциплину стали из вузов... вытеснять.

Процесс идет по хорошо продуманной схеме — мягко, постепенно, не привлекая внимания общественности, и даже самих преподавателей, курс "Права человека" настойчиво вытесняется из образовательных стандартов, исключается из учебных планов.

Надо признать, что первый этап "изгнания", прошедший еще в 2002 году, никто даже не заметил. Ну кому интересны изменения, вносимые Министерством образования в ведомственный документ со сложным названием "Образовательный стандарт. Высшее образование. Первая ступень. Цикл социально-гуманитарных дисциплин"? Между тем, согласно внесенным в этот документ изменениям, уже с 1 сентября 2002 года курс "Права человека" перестал быть обязательным, был переведен в разряд избирательных, то есть выбранных Советом вуза среди многих других. Очевидно, для "усиления бдительности" были переведены в этот разряд и другие гуманитарные курсы — логика, эстетика, религиоведение.

Подобные трансформации действительно трудно фиксировать. Новые обязательные стандарты внедряются медленно, и разработанные по ним новые учебные планы действуют поначалу только для первокурсников. Так что после 2002 года курс "Права человека" изучался еще несколько лет. К тому же в некоторых вузах, в том числе том, в котором я преподаю, до последнего момента искали возможность сохранить его в учебном плане: объединяли с обязательным курсом "Основы права", пытались найти другие компромиссные решения. Однако со следующего учебного года и курс "Основы права" становится необязательным. И молодые люди, поступающие в вузы в этом году, рискуют вообще остаться без изучения правовых дисциплин.

Зато без знания "Основ идеологии белорусского государства" они точно не останутся — именно этот курс становится обязательным. Хотя обязательность изучения в вузах любых идеологий — вопрос, мягко говоря, спорный, если вспомнить статью 4-ю действующей Конституции. Сразу видно, что инициаторы очередной "перезагрузки" высшей школы не изучали в свое время правовых дисциплин, а, заняв руководящие посты, так и не удосужились познакомиться с текстом Основного закона. Не в этом ли основная причина захлестнувшего страну правового нигилизма, всеобщей правовой безграмотности, многочисленных нарушений прав человека?!

Вся наша история свидетельствует о том, что пренебрежение правами человека, правовая безграмотность и атмосфера страха, сложившаяся за многие годы тоталитарных режимов, влекут за собой трагические последствия. Обязательное изучение в вузах курса "Права человека" буквально выстраданно нами, и задача всего гражданского общества — приложить все усилия, чтобы вернуть его к жизни.

Ирина КУЧВАЛЬСКАЯ, кандидат юридических наук, доцент Гомельского государственного технического университета имени П.О.Сухого, один из авторов-составителей учебного пособия "Права человека" для высших учебных заведений.

БОЛЬ

Сумны працэнт

Паважаныя стваральнікі і выдаўцы "Народнай Волі"!

Дзякуй вам за вашу самаахвярную і шчырую працу на ніве свабоды слова і дэмакратыі ў Беларусі! Вельмі ўсцешае той факт, што вы не пакідаеце без увагі такую важную і надзённую праблему, як будаўніцтва ў Беларусі атамнай электрастанцыі. Грунтоўныя артыкулы такіх знаных і аўтарытэтных навукоўцаў, як Ю.Варонежаў, Г.Лепін, Я.Фядзюшын пераканаўча папярэджваюць беларусаў аб тым, да якіх страшных наступстваў можа прывесці ў нашай краіне будаўніцтва атамнага монстра.

Грамадскія актывісты Калінкавіч таксама вырашылі не заставацца ў баку і з 1 сакавіка да 1 мая правялі кампанію "АЭС — рэальная пагроза". Асноўным этапам яе з'явіўся збор подпісаў сярод жыхароў горада і раёна пад калектыўным зваротам у Адміністрацыю прэзідэнта, урад і парламент з заклікам спыніць усе працы па будаўніцтве АЭС, і ўвогуле супрацьв ёе будаўніцтва.

Сумны, на жаль, атрымаўся вынік.

На першы погляд подпісаў было сабрана не так ужо і мала — больш за 200. Але гэта толькі 15 працэнтаў ад колькасці кватэр і прыватных дамоў, што абышлі актывісты. А калі ўлічыць, што ў большасці з гэтых кватэр і дамоў жыве па некалькі чалавек, то працэнт паставіўшых свае подпісы стане яшчэ больш сумным.

Што ж, выходзіць большасць народа і супраўдзе за будаўніцтва АЭС, як тое сцвярджаюць уладыі? Не разумее катастрафічнай пагрозы? Не, тут справа ў іншым.

Самымі распаўсюджанымі варыянтамі адмоў на прапанову паставіць подпіс супраць будаўніцтва АЭС былі наступныя: "Ад нас нічога не залежыць", "Ніхто нас слухаць не стане", "Як улада вырашыць, так і будзе", "Як усе, так і мы"... Вось і атрымліваецца, што беларусы не гатовы выказацца нават у абароне будучыні сваіх дзяцей і ўнукаў! З такім узроўнем свядомасці лёбая ўлада зможа сцвярджаць і рабіць што заўгодна...

І ўсё ж — чаму?

Беларусаў нярэдка называюць "апалітычнымі" і "памяркоўнымі", укладваючы ў змест такіх вызначэнняў тое, што ў большасці сваёй яны ніколі не пойдуць на канфлікт з уладамі, не будуць змагацца за свае правы і адстойваць свой пункт гледжання на тую ці іншую праблему. Выйсці, напрыклад, на плошчу, як гэта робіцца па ўсёй Еўропе, з патрабаваннем да прэзідэнта і ўрада падняць заробкі ці спыніць рост тарыфаў на камунальныя паслугі — гэта для сярэднестатыстычнага беларуса амаль як палёт на Марс. Наш чалавек хутчэй пачне шукаць падпрацоўку або агароды на лецішчы засаджваць бульбай, але пратэставаць не наважыцца.

Асноўнай прычынай, на мой погляд, такой ненармальнай сітуацыі з'яўляецца тое, што пры страусінай маўклівасці насельніцтва намаганнямі існуючага рэжыму ў Беларусі створана сістэма татальнага за ім кантролю. Амаль кожны знаходзіцца ў падвешаным стане, працуючы па кароткатэрміновым кантракце. Пачнеш, як кажуць у народзе, "вытыркацца" — з вераграднасцю ў 99,9 % можаш страціць працу і атрымаць "воўчы білет" апазіцыянера. Дадайце сюды больш за сотню год каланіяльнага існавання пад Расійскай імперыяй, 70 год бальшавіцкага тэрору ў СССР, і стане зразумелым, чаму наш паспаліты люд не цікавяць ні правы чалавека, як яны разумеюцца ва ўсім цывілізаваным свеце, ні сумленныя выбары, ні свабода слова, ні дэмакратыя.

Але страх не павінен служыць абсалютным апраўданнем грамадзянскай пасіўнасці і абыякавасці. Тым больш калі існуе прамая пагроза жыццю ў выяве АЭС. Якой бы невялікай была колькасць подпісаў, сабраных калінкавіцкімі актывістамі, якім бы сумным ні быў працэнт, усё ж 200 чалавек пазбавіліся страху. І гэта дае падставы для надзеі і веры. Трэба толькі працаваць з людзьмі, не шкадуючы ўласных сіл і часу.

Дзяніс РАБЯНОК, грамадскі актывіст. г. Калінкавічы.

SOS!

Воспитание... жестокости

Давно тревожит, что ГПО "Минское городское жилищное хозяйство" и подчиненное ему предприятие КУП "Фауна города" отлов и уничтожение бездомных животных ведут с нарушением действующих постановлений исполнительных органов власти, с дезинформацией зоозащитных организаций и общественности.

Такое несовместимо с принципами гуманизма, которые провозглашены в этих постановлениях. Об этом не раз и не два приходилось писать в разные инстанции и средства массовой информации.

МГЖХ же исправно шлет отписки и не желает принимать меры в отношении директора КУП "Фауна города", фактически попустительствуя многочисленным нарушениям.

Декларируются шаги по гуманизации, предприятие "Фауна города" в действительности взяло курс на сворачивание цивилизованных начинаний и превращение в живодерку, где запущен варварский конвейер смерти для беззащитных животных. Это причиняет страдания не только им, но и людям - множеству граждан, возмущает их, ибо культивирует в обществе дух жестокости, ухудшает его нравственное состояние.

Творится настоящее издевательство над братьями нашими меньшими, которым очень не повезло на хозяев, выбросивших их на произвол судьбы. Обещания нового директора предприятия оказались пустым звуком. Отловленным собакам запрещен выгул. Усиливаются здоровые и молодые, даже при наличии свободных мест. Лечение бездомных животных не проводится, простейшие препараты отсутствуют. Программа стерилизации, организованная волонтерами, резко сокращена. Нет диспетчерской службы по потерянным и найденным животным. Количество волонтеров уменьшено втрое. Ликвидированы стенды с информацией для населения. Поисками хозяев предприятие не занимается. Срок жизни обреченных ограничен пятью днями...

Об этом можно говорить бесконечно, но не выдерживает сердце. К сожалению, в коридорах исполнительной власти не только не хотят слышать о цивилизованных путях решения проблемы, но и существующую практику стремятся втиснуть в рамки действий, не имеющих ничего общего с принципами гуманизма. Моральные и материальные издержки этого совершенно очевидны. Хотя, сказывается, не для тех, от кого зависит решение проблемы...

Маргарита ПУШКЕВИЧ, председатель совета общественного объединения защиты животных "Зоосвет".

З ПОШТЫ ГАЛОЎНАГА РЭДАКТАРА

Хто ж пераможцы?

Шаноўны Іосіф Паўлавіч!

З вялікай цікавасцю прачытаў Вашы нататкі пра сучасную Германію і мімаволі ўспомніў свае ўражанні, набытыя аж у 1951—1956 гадах, калі праходзіў там вайсковую службу ў авіяцыі. Пасля жабрацкага калгаснага жыцця ў Беларусі гэта служба здавалася мне сапраўдным раем, бо кармілі і апраналі вельмі добра. Ужо на пачатку 50-х гадоў, калі нас, салдат-курсантаў, прывезлі ў Германію, у магазінах было ўсё — і добрыя прадукты, і адзенне. Я нават кожны месяц адпраўляў на 50 марак пасылкі дамоў, на Случчыну. Адночы нехта напісаў на мяне ананімку. Пашанцавала, камандзір, дзякуй богу, быў разумны і справядлівы. Зачытаў тую ананімку перад усім строем, а потым аб'явіў падзяку і нават узнагародзіў дадаткам. Вось так, сказаў, трэба клапаціцца аб бацьках, а не прапіваць маркі...

Гледзячы на навакольнае нямецкае жыццё, нават пасля такой катастрафічнай пагрозы, я ніяк не мог знайсці адказ на пытанне: хто ж з нас пераможцы?

Жабрацкае жыццё на радзіме бальшавіцкая ўлада тлумачыла таксама наступствамі вайны і неабходнасцю аднаўляць гарады, узнімаць сельскую гаспадарку. Яно, можа, і так, але калі я бачыў, што немцы атрымліваюць па 50—60 цэнтнераў збожжа з гектара, я, просты сельскі хлапец, успрымаў гэта як вялікі цуд. І калі нямецкія бальшавікі выраашылі стварыць калгасы, як іх "советские товарищи", практычна ўсё насельніцтва ГДР выйшла на вуліцы пратэставаць. Два тыдні мы сядзелі ў акопах, усё чакалі, што немцы на нас нападуць. Але ж ніхто не напаў. А вось танкісты нашы выхваляліся, як танкамі пайшлі на дэманстрантаў у Дрэздэне. Вуліцы там вузкія, цяжка сказаць, колькі людзей яны там падавілі. Але з калгасамі ў гэдзэпраўскіх бальшавікоў усё роўна нічога не атрымалася. Праўда, тое, што атрымалася ўвогуле з эканомікай, яскрава сведчыць аб нежыццяздольнасці камунізму — як і савецкая, яна прыйшла ў заняпад. І Берлінская сцяна не дапамагла...

Ну а зараз, калі Германія аб'ядналася, усе якасці і здольнасці немцаў як разумнай, прагматычнай і працавітай нацыі, якія я меў магчымасць наглядаць яшчэ ў пачатку 50-х гадоў, праяўляюцца ў поўнай ступені. Я ўпэўнены ў гэтым, бо добра памятаю, як яны, напрыклад, будавалі нам узлётную паласу — не меней, чым на 100 гадоў службы...

І сёння мяне не пакідае пытанне: хто ж з нас пераможцы, калі мы жывём у сярэдзіне 65 гадоў, а немцы — 78; калі нашы працаўнікі атрымліваюць у сярэдніх 240 еўра, прычым заробкі становяцца ўсё ніжэй, а нямецкія — звыш 3000; калі ў нашых бедалаг-пенсіянераў пенсія складае 104 еўра, а ў нямецкіх — 1200? І гэтак далей...

У мяне свой адказ на гэтае пытанне. Перамагчы ў вайне яшчэ не азначае перамагчы ў гістарычным спаборніцтве. І ў гэтым сэнсе немцы, безумоўна, пераможцы. Бо там насамрэч панае свабода — свабода творчай і гаспадарчай ініцыятывы, свабода думкі і слова пры ўсеагульнай павазе да закона і дэмакратычнага парадку. Там насамрэч кладуцца аб старых і нямогулых, а не займаюцца хлуснёй на дзяржаўным узроўні. Там не будуюць аграгарадкі, кідаючы грошы на вецер. А кіраўніцтва, абранае дэмакратычным шляхам, не гуляе ў хакей, а займаецца толькі сапраўднай працай. Бо ведае, што грамадства не даруе марнатраўства і хлуслівага папулізму.

Анастас СЕМЯНОВІЧ, п. Бараўляны, Мінскі раён.

НОУ-ХАУ

Презумпция виновности

Здравствуйте, уважаемые журналисты любимой газеты!

Мне 50 лет, я рабочий. Всю жизнь ненавидел коммунистический строй. Никогда не участвовал в советских демонстрациях и субботниках. В прошлом месяце состоял в забастовочном комитете крупного предприятия Витебской области. Будучи кандидатом в депутаты горсовета, на себе почувствовал умение властей фальсифицировать выборы. Пишу об этом, чтобы было понятней, почему я не испугался конфликта с директором Витебского завода полимерных изделий С.Ю.Галыкиным и, в конце концов, с этого завода ушел.

Проработал я на нем с декабря 2005-го по март 2009 года. А в феврале на заводском стенде появилось объявление, фотографию которого я вам высылаю...

(К сожалению, из-за плохого качества мы не можем воспроизвести в газете эту фотографию. Но вот сам текст, отпечатанный для пущей убедительности прописными буквами: **"ОБЪЯВЛЕНИЕ. 11.02.2009 г. С АВТОМОБИЛЯ ГАЗЕЛЬ БЫЛИ ПОХИЩЕНЫ: ЕЛКА НОВОГОДНЯЯ ИСКУССТВЕННАЯ, МАТЕРЧАТЫЕ ЖАЛЮЗИ. ЕСЛИ ДО ПОНЕДЕЛЬНИКА 16.02.2009 г. НЕ БУДЕТ ВОЗВРАЩЕНО ИМУЩЕСТВО ПРЕДПРИЯТИЯ, С РАБОТНИКОВ, КОТОРЫЕ РАБОТАЛИ 11.02.2009 г. В ДНЕВНУЮ СМЕНУ И В НОЧЬ С 11.02.2009 г. НА 12.02.2009 г., БУДЕТ УДЕРЖАНО ПО 30 000 РУБЛЕЙ. СПИСОК РАБОТНИКОВ, С КОТОРЫХ БУДЕТ ПРОИЗВЕДЕНО УДЕРЖАНИЕ, ПРИЛАГАЕТСЯ..."** *В списке 28 человек, среди них и автор письма.* — **Ред.**).

...Мы, естественно, возмутились, поговорили с директором. Но когда я получил жалованье за февраль, увидел, что 30 тысяч все-таки удержали. Достаточно сравнить расчетные листки за январь и февраль, которые я тоже вам высылаю.

В конце концов, 23 марта я написал заявление прокурору Витебской области, к заявлению присоединился 21 человек. Директор, которому стало известно о письме и сборе подписей, собрал нас и стал угрожать увольнением...

Никто, как водится, не разбирался всерьез ни с директорским "изобретением" по части борьбы с хищениями "имущества предприятия", ни с другими безобразиями в отношениях с коллективом. В частности, на заводе велась двойная бухгалтерия, даже мой нищенский оклад в 600 тысяч рублей был поделен на "официалку" и "левак". Только за последние месяцы жалованье мне выплачивалось полностью через карт-счет, и мой оклад можно проверить... Но и налоговая инспекция Октябрьского района, куда попало письмо, и прокуратура отделались отписками, из которых следует, что никаких удержаний за злополучную елку и грязную тряпку, именуемую жалюзями, не было, как якобы не было и "серых" зарплат. Прокуратура, правда, предупредила директора "о недопустимости нарушения трудового законодательства" в связи "с размещением на информационном стенде завода объявления о возможном удержании по 30 000 рублей из заработка 28 работников"...

О том, что 28 человек были унижены и оскорблены, ни слова. Ни слова о том, на основании какого закона позволено скопом записывать в преступники 28 человек, а хотя бы даже и одного...

В конце концов я уволился, насладжаюсь "каникулами", которые устроил себе впервые за свою трудовую жизнь. "Штраф", конечно, мне при окончательном расчете никто не вернул, как и 200 тысяч, недоплаченных за неиспользованный отпуск. Но я удовлетворен хотя бы тем, что попытался защитить свое достоинство и свои права. Хотя обращаться в суд не стал, понимая всю бесперспективность подобного обращения.

Замечу лишь, что "жалюзи" скоро нашлись, а на 840 тысяч рублей объявленного "штрафа" с 28 человек можно было купить десяток елок...

Сергей ИВАНОВ.
г. Витебск.

ОТ РЕДАКЦИИ

Мы внимательно изучили присланные нашим читателем документы - заявления и ответы на них из названных в письме инстанций. Утверждать, что с его автора действительно удержали деньги за елку, не можем. Равно как и то, что с ним неправильно рассчитались при увольнении. Все это может определить только суд...

Но, похоже, что и впрямь никто, к кому Сергей Иванов и его коллеги обращались, не захотел тщательно разобраться в порядках, существующих на Витебском заводе полимерных изделий. Хотя кроме истории с елкой есть и другие тревожные симптомы. Привлекает, в частности, внимание письмо директора завода С.Ю.Галыкина № 340 от 4 мая 2009 года, в котором он, отрицая удержания за пропавшую елку, фактически признает элементарное нарушение трудового законодательства. "При получении заработной платы ранее,— пишет Галыкин,— Вы не обращались в бухгалтерию предприятия с просьбой о выдаче расчетных листков...". Почему бухгалтерия не выдавала их сама - молчок. И никаких извинений за публичное оскорбление подозрением, нанесенный моральный ущерб.

Хотелось бы знать, чем закончится разбирательство со стороны вышестоящих налоговых органов, которое, по мнению редакции, обязательно должно состояться.

Народная воля
http://www.nv-online.info
26—28 МАЯ 2009 г.

Словакия и Азербайджан развивают «Восточное партнерство»

На днях министр иностранных дел Азербайджана Эльмар Мамедяров принял заместителя министра иностранных дел Словакии Ольгу Алгаерову, сообщили СМИ.

Гостья сообщила, что целью визита служит выяснение возможностей расширения сотрудничества между двумя странами, и выразила надежду, что открытие почетного консульства Азербайджана в Братиславе поможет этому. Она отметила, что ряд словацких фирм участвуют в проектах в Азербайджане, и высказалась за проведение двусторонних бизнес-форумов. О.Алгаерова указала на заинтересованность своей страны в развитии сотрудничества с Азербайджаном в рамках программы "Восточного партнерства" ЕС.

Э.Мамедяров отметил важность для Азербайджана развития отношений со Словакией как одним из новых членов ЕС. По его словам, Азербайджан заинтересован в развитии сотрудничества в рамках "Восточного партнерства" ЕС по трем взаимосвязанным пакетам — безопасность, экономика и гуманитарная сфера. В первом пакете важнейшим вопросом является урегулирование армяно-азербайджанского конфликта, без чего невозможно установление мира и стабильности в регионе. Министр всесторонне проинформировал о позиции азербайджанской стороны в данном вопросе.

Мир встревожен

Северная Корея в понедельник провела испытания ядерного оружия, передает Agence France-Presse со ссылкой на официальное заявление руководства Южной Кореи. Официальный Пхеньян также подтвердил информацию об успешно проведенном ядерном испытании.

По данным южнокорейского новостного агентства Yonhap, испытание было проведено в 04.54 (по московскому времени) в районе города Кильчжу на северо-востоке Северной Кореи.

Напомним, первые испытания ядерного оружия КНДР в октябре 2006 года также прошли на полигоне, расположенном неподалеку от Кильчжу. Вслед за ядерными испытаниями ООН наложила на Пхеньян ряд санкций.

В мире с тревогой встречено и это сообщение.

СПЕЦЫЯЛЬНА ДЛЯ «НАРОДНАЙ ВОЛІ»

Джэф ГЭДМІН:

«Калі ўлады баяцца Радыё Свабода, то гэта выглядае, што яны баяцца свайго народа...»

На мінулым тыдні беларуская служба Радыё Свабоды адзначыла 55-годдзе. З гэтай нагоды Мінск наведаў прэзідэнт радыёстанцыі "Радыё Свабода/Радыё свабодная Еўропа" Джэф ГЕДМІН. Два дні ў беларускай сталіцы былі насычаны сустрэчамі, падзеямі, уражаннямі. Але, як прызнаўся ў інтэрв'ю нашай газеце кіраўнік Свабоды, дзве сустрэчы не адбыліся: Джэфу Гедміну беларусі бок адмовіў у аўдыенцыі з Аляксандрам Лукашэнкам і міністрам замежных спраў Беларусі Сяргеем Мартынавым.

— Ведаю, што калі вы наведвалі Украіну, Грузію, то сустракаліся з кіраўнікамі гэтых дзяржаў — Віктарам Ющчанкам і Міхаілам Саакашвілі. А нядаўна ў Літве вас прымаў Валдас Адамкус. Чаму ў Беларусі не атрымалася ўбачыцца з Аляксандрам Лукашэнкам? Звычайна ён ахвотна ідзе на кантакт з замежнымі журналістамі...

— Па-англійску мы кажам: патрабуюцца двое, каб станцаваць танга. Мы сапраўды прасілі беларускі бок аб сустрэчах з прэзідэнтам і міністрам замежных спраў. Але аказалася, што гэтыя сустрэчы немагчымыя.

Мы зацікаўлены ў дыялогу як з прадстаўнікамі грамадзкай супольнасці, так і з прадстаўнікамі ўлады. І калі мне ўсё ж такі ўдасца пераканаць у гэтым афіцыйны Мінск, то восенню я гатоў зноў наведаць Беларусь і сустрэцца з Аляксандрам Лукашэнкам і міністрам замежных спраў.

— Пра які фармат ідуць перамовы: гэта будзе проста афіцыйная сустрэча альбо інтэрв'ю з беларускім лідэрам?

— Хацелася б мець дзве гэтыя ўмовы. Інтэрв'ю з беларускім прэзідэнтам правёў бы кіраўнік беларускай службы Радыё Свабода Аляксандр Лукашук. Але я таксама хацеў бы пагаварыць са спадаром Лукашэнкам асобна і задаць яму пытанні, якія мяне цікавяць.

Пры сустрэчы з прэзідэнтам я б сказаў яму, што разумею, наколькі ён моцны і ўпэўнены ў сабе лідэр. І паколькі гэта так, то яму няма чаго баяцца Радыё Свабода, а нам неабходна ягоная дапамога дзеля беларускіх людзей.

Мы хацелі б мець больш свабодны доступ да той аўдыторыі, якая, на нашу думку, зацікаўлена ў нашай інфармацыі, — мы хацелі б мець дазвол на рэтрансляцыю ў Беларусі, хацелі б атрымаць акрэдытацыю не толькі для невялікай групы, але і для ўсіх нашых журналістаў. І, нарэшце, мы хацелі б распачаць дыялог паміж нашымі журналістамі і прадстаўнікамі ўлады. І я спадзяюся, што ў мяне будзе магчымасць задаць гэтыя пытанні напрамую беларускаму прэзідэнту.

— Спадар Гедмін, у Беларусь вы прыехалі з нагоды 55-годдзя Радыё Свабода. Юбілей — гэта заўсёды свята. Але прысутнасць вашага радыё на Беларусі — сведчанне таго, што ў краіне не хапае незалежных медыя, непрадузятай інфармацыі. Ці змянілася місія Радыё Свабода ў Беларусі і ва ўсёй сусветнай медыя-прасторы за час свайго існавання?

— Насамрэч, місія радыё не змянілася і ў свавй аснове засталася такой жа: наша задача — данесці да слухача якасную, аб'ектыўную і справядлівую інфармацыю. Радыё Свабода ніколі не мела намеру казаць слухачам, што думаць. Мы заўсёды выходзілі з таго, каб забяспечыць іх дакладнай інфармацыяй. У тых краінах, дзе альбо няма свабоды сродкаў масавай інфармацыі, альбо няма такой традыцыі, як свабодныя СМІ, альбо свабода яшчэ не цалкам усталявалася, наша задача забяспечыць насельніцтва такой інфармацыяй. І як толькі Беларусь дасягне такіх паказчыкаў, як свабода слова, свабода сходаў, свабода СМІ, свабодныя і спраўядлівыя выбары, мы спынім вяшчанне ў Мінску і наша радыё змесціць у музей.

— Дарэчы, у мінулым годзе Радыё Свабода спыніла вяшчанне ў Румыніі, але пачало працу ў Іране, Іраку. Ці лічыце вы, што ў свеце яшчэ доўгі час будзе дэфіцыт незалежнай інфармацыі? У колькіх краінах вяшчае сёння Свабода?

— Думаю, што такая патрэба будзе існаваць да той пары, пакуль будуць людзі, якія вельмі моцна хочуць кантраляваць і мець ўладу. Гэта частка чалавечай прыроды. Але таксама ёсць яшчэ нешта, што таксама мае універсальны характар. І гэта можна знайсці ў дакуменце Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, якому ўжо 60 гадоў, — у дэкларацыі ААН пра ўсеагульныя правы чалавека. Гэта не амерыканскі дакумент, яго складалі прадстаўнікі Кітая, Лівана, Канады, і ў гэтым дакуменце сказана, што ўсе людзі маюць права на доступ да свабодной інфармацыі і ідэй незалежна ад межаў. Гэтая ідэя ніколі не памрэ.

— Але ж новая адміністрацыя ЗША пакуль нічога не кажа пра правы чалавека. На ваш погляд, як гэта можа паўплываць на падтрымку Радыё Свабода?

— Дзеля справядлівасці я хацеў бы адзначыць, што яшчэ прайшло замала часу, прэзідэнт Абама толькі чатыры месяцы знаходзіцца ў Белым доме. Я ўпэўнены, што ён асабіста — чалавек ідэалаў і каштоўнасцяў. І цяпер, як і любы амерыканскі прэзідэнт, мае перад сабой задачу збалансаваць два падыходы — прагматычны і ідэалістычны. І зараз у Вашынгтоне якраз і адбываецца вялікая дыскусія на тэму, які акцэнт трэба надаць пытанню правоў чалавека. Я асабіста лічу, што заўсёды гэта вялікая памылка, калі Злучаныя Штаты Амерыкі робяць меншы націск на пытанні правоў чалавека і большы — на пытанні энергетычный і іншай бяспекі. Гісторыя сведчыць наступнае: калі Амерыка выбірае бяспеку за кошт правоў чалавека, мы не атрымліваем ні аднаго, ні другога.

— Сёння існуе такая пагроза?

— Думаю, што так, асабліва на ўсходнееўрапейскай частыцы свету. Калі паглядзець на праблему дэмакратыі глабальна, то цягам апошніх 10 гадоў вялікія выклікі, якія паўставаюць, — гэта Расія. Праблемы палягаюць на мяжы Расіі, Украіны і Беларусі, на мяжы Каўказа і Цэнтральнай Азіі. І калі пад увагу бяруцца такія фактары, як энергія, газ, нафта, правы пралёту над тэрыторыямі па шляху ў Афганістан, то існуе спакуса для Еўрасаюза і ЗША. Безумоўна, нам патрэбна энергія, нам трэба перамагчы ў вайне ў Афганістане, але калі мы паспрабуем дасягнуць гэтых мэт, робячы здзелкі, мяняючыся, то не атрымаем нічога. І што яшчэ горш — народы гэтых краін будуць цярпець пакуты доўгія гады і нават дзесяцігоддзі.

Нядаўна я размаўляў са сваім калегам і нагадаў яму, што 20 гадоў таму прэзідэнт Джорж Буш-старэйшы ў нямецкім горадзе Майнц выступіў з заклікам за цэласную і свабодную Еўропу. Паглядзіце цяпер на мапу! Мы ўжо часткова дасягнулі гэтай мэты, але шмат рэчаў яшчэ не зроблена.

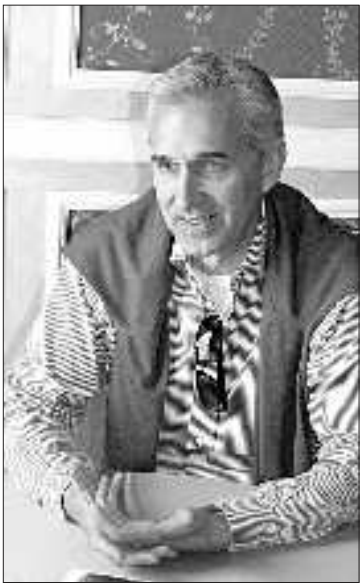

— Ці свабодная Свабода? На ваш погляд, прэса можа быць свабоднай? Дзе межы свабоды?

— У кожнай краіне гэта выражаецца па-свойму. І шмат у якіх краінах мы зведваем вялікія цяжкасці. Мы гаварылі пра Беларусь. У Азербайджане ўлады закрылі наша вяшчанне на FM-станцыях, у Іране — глушаць наш сігнал, блакіруюць доступ да інтэрнет-старонкі нашага радыё, арыштоўваюць журналістаў. Гэта сур'ёзныя праблемы. Але таксама існуюць і вялікія магчымасці. Я сказаў прэзідэнту Азербайджана: калі ўлады так сябе паводзяць, то выглядае, што ўлады баяцца не Радыё Свабода, улады баяцца свайго народа.

— Што ў працы прэзідэнта Радыё Свабода самае складанае?

— Самае цяжкае для мяне — гэта пытанне бяспекі журналістаў радыё. Другая задача, якая для мяне вельмі важная, — здабыванне рэсурсаў з Вашынгтона, дзеля таго каб забяспечыць магчымасць нашым журналістам і іх сем'ям годна працаваць і жыць. Але адно з найбольшых задавальненняў, якое я атрымліваю, заходзіць ад саміх журналістаў. Уявіце сабе, толькі ў нашым офісе ў Празе 550 супрацоўнікаў, таксама ёсць бюро ў 19 краінах. У нас працуюць журналісты ва ўзросце ад 20 да 80 гадоў, якія прадстаўляюць розныя культуры. Вельмі часта яны маюць вялікія спрэчкі, дыскусіі і разыходжанні паміж сабой, але ўсе вераць у каштоўнасці плюралізму, талерантнасці і павагі да дэмакратыі.

— І апошняе пытанне. У Беларусі вы ўпершыню, якія засталіся ўражанні ад убачанага? Адчувалі, што знаходзіцеся ў еўрапейскай сталіцы?

— Два дні, што я правёў у Мінску, было добрае надвор'е, свяціла сонца, на вуліцах я сустракаў шмат дынамічнай і разняволеной моладзі, ёй падабалася, што яна робіць. Нядаўна я быў у Літве, і ў Вільнюсе бачыў такую ж моладзь, і ў гэтым сэнсе розніца малая. Але з пункту гледжання дэмакратыі розніца вялікая. Перад тым як прыехаць у Беларусь, я патэлефанаваў свайму сябру, які працаваў у Белым доме і быў дарадцам прэзідэнта Джорджа Буша. Я спытаў яго, чаму Буш так ставіўся да Беларусі, так шмат ёю апекаваўся. І мой сябар сказаў, што Буш неаднойчы сустракаўся з палітычнымі зняволенымі з Беларусі і іх сем'ямі, меў з імі змацыяльны кантакт. Буш проста вар'яцеў ад думкі, што такая цудоўная краіна ў цэнтры Еўропы засталася бастыёнам КДБ і сталінізму. Пагадзіцеся, рэжым у Беларусі не дэмакратычны. Ён выглядае стабільным, але не з'яўляецца такім, таму што ў яго аснове — страх. Але... рэчы мяняюцца.

Вольга ГРЫНЯВІЦКАЯ.

Победил демократ

В Монголии победу на выборах президента одержал кандидат от оппозиционной демократической партии Цахиагийн Элбэгдорж.

Встреча в Тегеране

В Тегеране прошла встреча президентов Ирана, Афганистана и Пакистана. Махмуд Ахмадинеджад, Хамид Карзай и Асиф Али Зардари подписали по ее итогам декларацию, в которой говорится о стремлении трех стран сотрудничать в деле обеспечения безопасности в регионе.

Уже второй

В воскресенье в России выявлен второй случай заболевания гриппом H1N1. Об этом РИА Новости сообщил государственный санитарный врач РФ Геннадий Онищенко. По его словам, наличие вируса гриппа H1N1, известного также как "свиной грипп", подтверждено у гражданина РФ из Калужской области, вернувшегося 18 мая из свадебного путешествия по Доминиканской республике.

Отмечается, что заболевание было выявлено лишь спустя несколько дней после прибытия супружеской пары в Москву. В день прилета мужчина прошел через термоконтроль в одном из аэропортов столицы, однако на следующий день у него поднялась температура, и 20 мая он обратился за медицинской помощью. Всего в мире гриппом H1N1 заболели более 12 тысяч человек, зарегистрировано 86 смертельных исходов.

Уменьшилось наполовину

С начала месяца в Ираке произошло13 инцидентов с большим количеством жертв, в апреле их было 28, сообщил американский генерал-майор Дэвид Перкинс.

За год число крупных терактов сократилось на 58%, однако мелкие теракты участились.

В 65 лет — на «крышу мира»

Путешественник Рануль Файнс в возрасте 65 лет взошел на вершину Эвереста, став самым пожилым британцем, которому это удалось. На покорение у Файнса ушло более месяца. Чтобы лучше адаптироваться к высокогорным условиям, он прибыл в Гималаи в начале апреля.

В активе естествоиспытателя также походы на Северный и Южный полюса. Последнее восхождение сделало его единственным человеком, который побывал на двух полюсах и поднялся на высочайшую горную вершину.

Впервые взобраться на Джомолунгму Файнс попытался в 2005 году, но тогда этому помешал сердечный приступ.

Утром — на свалку, вечером — новая машина

Правительство Британии сделало заманчивое предложение автомобилистам, машинам которых исполнилось 10 лет. Теперь они могут сдать свои старые автомобили на свалку в обмен на скидку в две тысячи фунтов при покупке нового транспортного средства.

Во времена экономического спада желающих обновить личный автопарк на британских островах становится все меньше. За первые четыре месяца 2009 года объем продаж новых автомобилей в Британии сократился по сравнению с предыдущим годом на 28,5%.

Власти в этой ситуации решили убить сразу двух зайцев — подтолкнуть автолюбителей к покупке новых машин и оживить таким образом застывший рынок, а кроме того, повысить безопасность на дорогах, уменьшив количество старых автомобилей.

Правительство надеется, что и внешний вид магистралей в результате станет более приятным.

Британия здесь — не новатор. Подобные схемы уже были опробованы в других странах. В Германии, например, благодаря ее введению объем продаж новых автомобилей увеличился в марте на 40%.

Триумф европейского кино

Церемония закрытия 62-го Каннского кинофестиваля стала триумфом для европейского кино. Жюри под руководством выдающейся французской актрисы Изабель Юппер присудило Золотую Пальмовую ветвь фильму "Белая лента" Михаэля Ханеке.

Вторую премию — Гран-при фестиваля — получила кинолента французского режиссера Жака Одьяра "Пророк".

Приз за лучшую женскую роль вручен французской актрисе Шарлотте Генсбур, сыгравшей в ленте Ларса фон Триера "Антихрист".

За лучшую лучшую мужскую роль награжден австрийский актер Кристоф Вальц (фильм Квентина Тарантино "Бесславные ублюдки").

Приглашение в Краков

В мероприятиях, посвященных 20-й годовщине падения коммунизма в Польше, примут участие канцлер ФРГ Ангела Меркель и премьер-министр Украины Юлия Тимошенко, сообщил журналистам пресс-секретарь правительства Польши Павел Грась.

"Основные мероприятия пройдут 4 июня в древней столице Польши — Кракове", — сказал он. Приглашение посетить Краков получили главы правительств Вышеградской четверки — Чехии, Словакии и Венгрии, а также премьер-министры Литвы, Латвии, Эстонии, Болгарии и Румынии.

По словам главы политического кабинета премьер-министра Дональда Туска Славомира Новака, в торжествах примут участие гости "из стран, освобожденных от ярма коммунизма".

Библиотекари в откровенных нарядах

Сотрудницы Поморской библиотеки в польском городе Щецине придумали новый способ увеличить число посетителей — прямо на рабочем месте дамы-библиотекари устроили показ мод и выставку собственных фотографий в весьма смелых платьях, передает польский телеканал TVN№24.

По словам устроительниц и участниц действа, таким неординарным образом они решили не только привлечь новых читателей, но и покончить со стереотипом "серых мышек", каковыми обыватели обычно считают библиотекарш.

Сотрудницы, одевшись в яркие наряды, устроили дефиле и фотовыставку прямо в здании библиотеки. В результате в библиотеку в тот день пришло небывалое число посетителей, особенно увеличилось число "читающих" мужчин. Говорят еще и о том, как важно держать планку и на интеллектуальном уровне. Чтобы работать в этой библиотеке, недостаточно просто выглядеть привлекательно — необходимо также иметь высшее образование и владеть хотя бы одним иностранным языком.

СЛЫШАЛИ?

Концепция «новой многосторонности»

Генеральный секретарь ООН Пан Ги Мун представил выпускникам Школы прогрессивных международных исследований (SAIS) Вашингтонского университета концепцию "новой многосторонности".

Среди глобальных вызовов Пан Ги Мун назвал мировой финансовый кризис, проблемы всемирного потепления, вспышку вируса гриппа A/H1N1, нарушения прав человека, бедность и кровавые конфликты.

"Ни одна страна не может справиться с этими вызовами в одиночку. Этот новый мир требует новой разновидности лидерства — глобального лидерства", — подчеркнул Пан Ги Мун. По его словам, необходимо научиться смотреть на трудности под принципиально другим углом, действовать более решительно и заключать крепкие партнерства во имя реализации общих целей. *"Именно поэтому я призываю к новой многосторонности"*, — сказал Пан Ги Мун, сделав интонационное ударение на последних двух словах.

"Многосторонность должна преобладать в достижении глобальных целей: избавления от голода, защиты здоровья и образования, обеспечения безопасности, защиты от терроризма и угрозы Армагеддона", — подчеркнул Пан Ги Мун.

Он пояснил, что нынешний кризис наиболее отчетливо выявил необходимость совместной борьбы с трудностями, а ситуация в Дарфуре, где гражданская война уже унесла жизни 10 тысяч человек, является примером того, что бывает, когда *"многосторонность не работает должным образом"*.

Гигантский глоток для человечества

Космонавты на МКС впервые попробовали воду, полученную в результате переработки мочи, пота и конденсации выдыхаемого воздуха. Космонавты, сказав "Будем здоровы!", чокнулись друг с другом и с диспетчерами NASA, которые на Земле также попробовали полученную описанным способом воду.

"Вкус великолепный", — цитирует слова американского астронавта Майкла Барата издание USA Today. По его мнению, вкус стоил затраченных усилий. Перефразируя известное выражение американского астронавта Нила Армстронга, USA Today пишет: это был маленький глоток для человека и гигантский хлебок для человечества. Армстронг был первым человеком, который ступил на поверхность Луны. Фраза, произнесенная им в этот момент — "Маленький шаг для человека, но гигантский скачок для всего человечества", — вошла в историю.

Издание отмечает, что системы переработки урины нужны для создания баз на Луне и на Марсе. Также они позволят сэкономить средства на регулярной транспортировке воды на МКС и увеличить число обитателей станции с трех до шести. По словам представителя NASA Марибет Эдин, мысль об употреблении воды из переработанной мочи некоторым может показаться отвратительной, однако на Земле происходит то же самое — только с большим интервалом. На орбите перегонка будет занимать всего неделю.

Какую машину покупать?

Автомобильный клуб Германии (ADAC) опубликовал рейтинг надежности автомобилей по итогам 2008 года. Автомобили Audi, BMW и Mercedes вновь стали лидерами во всех классах рейтинга надежности. Японские машины переместились в этом рейтинге в середину таблицы. Замыкают список Ford, Opel, Peugeot и Renault.

BMW 5-й серии, по данным ADAC, стал самым надежным среди автомобилей большого класса не старше шести лет. Критерием стало число отказов каких-либо узлов и систем. В случае с "пятеркой" BMW на тысячу автомобилей пришлось всего 1,8 отказа. Для сравнения: Audi A6 — 2,3 отказа, Mercedes E-класса — 2,9. На четвертом месте — с большим отрывом — Volvo (модели S60/S70/S80/V70) — 16 отказов на тысячу машин.

В среднем классе лидирует "трешка" BMW — 1,9 отказа. На втором месте сразу несколько моделей: Mercedes C-класса, Audi A4, Renault Laguna — все они имели 2,7 отказа на 1000 машин. Затем идут: Volvo (S40, V40,V50) — 3 отказа, VW Passat (3,1), Opel Vectra (3,3), Mazda 6 (4,4), Skoda Octavia (4,7), Toyota Avensis (7,7), Ford Mondeo (10,6).

А судьи кто?

Автомобильный клуб Германии — организация коммерческая. Ее бизнес — обеспечение безопасности на дорогах. Машины техпомощи ADAC, прозванные за их канареечный цвет "желтыми ангелами", бесплатно приезжают по первому звонку членов клуба, причем независимо от того, что у тех произошло: столкновение с кем-то, или просто машина не заводится, колесо спущено, аккумулятор сел. Или машина не открывается — однажды специалисты ADAC были вызваны, чтобы открыть бронированный Audi A8 федерального канцлера — водитель умудрился запереть машину, оставив ключи внутри.

Прибыв на вызов и разобравшись, в чем проблема, "желтый ангел" заполняет огромную анкету, в которой указывает и причины вызова. Проанализировав все свои анкеты за год (а это два с половиной миллиона анкет), "раскидав" данные по маркам и моделям, ADAC может сказать, у каких машин что чаще всего отказывает.

«Желтых ангелов» знают все

40 процентов проблем связаны с электрикой: батарея села, генератор поломался, приводной ремень разорван, стартер заблокирован, провод отошел, предохранитель сгорел. Причем число "электрических" проблем постоянно растет, поскольку в машинах используется все больше различных приборов, которые надо постоянно включать или переключать.

На втором месте — почти четверть всех случаев — проблемы, мешающие запуску мотора: противоугонное устройство заклинило, свечи забрызганы, масляный насос не работает, слишком мало масла, мотор перегрелся, кунжуна уничтожила изоляцию — это очень часто случается в Германии.

Так что ориентировку тому, кто хочет купить подержанную машину, статистика ADAC, безусловно, дает.

А кроме того, эта статистика (если сравнивать по годам) показывает, насколько эффективно автомобилестроительные компании работают над повышением качества машин. Скажем, BMW 5-й серии в 2005 году имел 41,8 отказа на 1000 машин, сегодня — только 1,8. У модели Toyota Corolla было в среднем чуть более 20 случаев отказа на 1000 машин, и это считалось тогда неплохо. Сейчас у той же модели 8,5 отказа, но она находится в конце рейтинга.

Виктор АГАЕВ.

Неужели ЭТО встанет над Минском?

В “Народной Воле” был напечатан материал известного публициста Семена Букчина под названием “Сколько стоит памятник Ленину?”. А нем — такая фраза: “Журналюга из какой-то “Financial Times” предложил нашему вице-премьеру Кобякову снести памятник Ленину на площади Независимости в Минске в обмен на увеличение западных инвестиций”. Ирония автора, переходящая в язвительность, понятна. Если уж наняли лорда Т.Белла для укрепления престижа Беларуси в мире, то слушайте и “журналюгу из какой-то…”.

Представить распродажу исторических памятников в Беларуси не так уж и трудно. Оформление сцены, как при розыгрыше лотереи на местном телевидении: кордебалет вперемешку с молодцами в костюмах легионеров Юлия Цезаря. В кадре появляется господин в котелке с деревянным молотком в руке — аукционист. Глаза его сияют, щеки лоснятся. “Лот номер один, — зычно вещает он, — музей Великой Отечественный войны!” И через паузу: “Лот номер два — мемориальная доска Героя Советского Союза Фрица Шменкеля!..” Злостная клевета на действительность? Не спешите с приговором.

Пресса бьет в колокола

Начнем с фактов. “Комсомольская правда”, 29 октября 2008 года: *“Минский музей ВОВ готовится к эвакуации”*. Далее — слова директора музея С.Азаронка: *“Для музея построят новое современное здание на проспекте Победителей. Оно будет готово, как сказал президент, к 1 мая 2010 года”*.

Газета “Наша Ніва”, 18 декабря 2008 года: *“Апошнім часам “НН” начала друкаваць ілюстрацыі да архітэктурных праектаў, якія могуць унесці вялікія змены ў аблічча Мінска. Такія публікацыі вельмі карысныя, бо праекты гэтыя не выстаўляюць на адкрыты паказ і не праводзяцца грамадскае абмеркаванне. Вось і ў “НН” №39.2008 быў надрукаваны багата ілюстраваны допіс на гэтую тэму... Яго сутнасць — гэта спробы абгрунтаваць нахабнага будаўніцтва велічэзнага гмаху гатэлю “Кемпінскі” на самай мяжы з гістарычнай забудовай верхняга гораду...*

Не сердитесь, генерал, не сердитесь...

Газета “Товарищ”, 4.12.2008 года: *“12 ноября состоялась встреча ветеранов Вооруженных Сил СССР и Республики Беларусь с министром обороны генерал-полковником Мальцевым. В своем выступлении министр рассказал о состоянии дел в армии... Ветераны, будучи заинтересованными в совершенствовании боевой подготовки и морального духа армии, начали задавать вопросы, вносить предложения. Реагировал министр на вопросы и мнения ветеранов почему-то с раздражением, что вызвало удивление. Особое недовольство министра вызвало мое предложение выступить с заявлением против переселения Государственного музея истории Великой Отечественной войны... Дело дошло до того, что ведущий оборвал мое выступление словами: “Здесь не митинг”. Что прозвучало как команда: “Смирно! Молчать!” А зачем же тогда, спрашивается, было приглашать ветеранов?”*

Подпись — “Василий Зверев, участник Великой Отечественной войны, гвардии майор в отставке, кавалер трех орденов Красного Знамени, орденов Отечественной войны 1-й, 2-й степени”.

Проспект Машерова, вспомним, переименовали по просьбе... ветеранов.

Музей Великой Отечественной войны начали создавать сразу после изгнания гитлеровских захватчиков. Вокруг — руины. Но люди думали о будущем, накрепко связывая его с исторической памятью народа.

Мерзость

Похоже, что память эту сегодня пытаются если не убить, то хотя бы ослабить. Там, где была мемориальная доска, посвященная Герою Советского Союза антифашисту Фрицу Шменкелю (Минск, пл.Свободы,2) красуются надписи: *“Бутик “Имена”, “Смоленские бриллианты”, “Швейцарские часы”* и т.д. Если памятную доску разбили давным-давно, то почему не заведено уголовное дело? Если ее решили каким-то образом обновить, то почему такая простая работа длится аж несколько лет? Чья рука сорвала мемориальную доску Героя Советского Союза Мирошниченко на одноименной минской улице? Неужели ее убрали для того, чтобы вывесить табличку на белорусском языке? Если так, то двойная провокация получается. Белорусский язык в такой *“поддержке”* не нуждается.

Из письма в Администрацию президента Республики Беларусь: *“...6 декабря, в 11.40 по государственному каналу “Лад” была показана программа “Лабиринты...”, где грубо извращались исторические факты... в программе употреблялось выражение “так называемая Великая Отечественная война”... ставилась под сомнение правомочность существующих западных границ Республики Беларусь... высказывалось мнение, что когда не будет границы с Польшей и Литвой, то жизнь станет полнокровной, а воссоединение Западной Беларуси с БССР определялось как трагедия...”*.

Доходит до жуткого кощунства. Читаем: *“Павлик Матросов телом своего отца закрыл амбразуру дота”*. В той же газете помещена и восторженная заметка по поводу “Линии Сталина”. Она поставлена вровень с Хатынью, Брестской крепостью и Курганом Славы.

(Идея создания военно-исторической экспозиции под открытым небом, безусловно, хорошая. При небольшой технической коррекции нынешний комплекс действительно может стать одним из центров военно-патриотического воспитания. На его базе могут по-настоящему развернуться ремонтные мастерские по восстановлению отечественной и трофейной техники времен Второй мировой войны. Плюс вышка для прыжков с парашютом, другие подобные вещи. Имеет смысл развернуть здесь поисковый международный молодежный лагерь. В Беларуси накоплен хороший опыт — действия шкловского клуба “Поиск”, в создании которого активное участие принял когда-то президент А.Лукашенко.)

По лекалам Геббельса?

Название “Линия Сталина” не выдерживает никакой критики. Кто первым его придумал? Выдержка из дневников И.Геббельса, датируемая 5 июля 1941 года: *“Вчера: военная обстановка и дальше складывается благоприятно. Благоприятна она и в Прибалтийских странах. В районе Рогачева форсирован Днепр. Тем самым прорвана линия Сталина. Москва, по нашим сведениям, еще имеет в своем распоряжении 2000 самолетов...”*

Строки из сообщения Советского информбюро, помещенные в газете “Красная звезда”, 8 августа 1941 года: *“В свое время немцы прокричали на весь мир, что они прорвали французскую укрепленную линию “Мажино”. На самом деле немцы линию “Мажино” не прорвали, они ее обошли. Заявление о прорыве потребовалось немцам для того, чтобы приписать себе незаслуженные успехи и славу. Этот трюк немецкие захватчики повторили и при вероломном нападении на Советский Союз, когда они заявили, что якобы прорвали “линию Сталина”. Советское информбюро разъяснило, что укрепленного района “линия Сталина” не существовало, а были укрепления обычного полевого типа. “Линию Сталина” немцы выдумали опять-таки для того, чтобы приписать себе незаслуженные успехи и славу”*.

Побойтесь Бога!

Вернемся к основной теме. Выслушаем тех, кто в перебазировании музея, историко-культурной ценности, охраняемой законом, не видит ничего предосудительного. Белорусский журнал “Архитектура и строительство”, №2 2008 г.: *“Незавершенной в настоящее время осталась свободная от застройки площадка, примыкающая к музею Великой Отечественной войны, где предлагается построить выдающийся гостиничный комплекс. Он будет вертикальным вектором центра Минска и завершит формирование градостроительного ансамбля Октябрьской площади и прилегающей территории... Со строительством вертикальной доминанты, а именно гостиничного комплекса “Кемпинский”, будет завершена композиция Октябрьской площади... Высота здания, исходя из градостроительных параметров, предлагается около 35 этажей...”*

А теперь — картинки. Почти комикс. Посмотрите на снимок из упомянутого выше журнала. У вас никаких ассоциаций на грани фола не возникло? В Минске уже есть два здания (район Академии наук), прозванные в народе *“ослиными ушами”*. Но это — локальный градостроительный казус. С возведением же “Кемпински” Беларусь в споре за “центр Европы” то ли с Литвой, то ли со Словакией верх возьмет окончательно. Казна пополнится. Туристы попрут со всех сторон. Особенно с гор и из степей СНГ. Потому как Западную Европу, США и Ближний Восток таким чудом не удивишь. Смотрите снимки.

Когда Сандора Шапери, автора архитектурного шедевра в Сан-Диего, попросили растолковать творение, маэстро (архитектура — застывшая музыка) ответил: *“Я пытался создать некую природную форму. А то, что она напоминает фаллический символ, то это говорит о проблемах восприятия мира. Секс можно увидеть в чем угодно, если очень захотеть. Это уже похоже на диагноз”*. Ответ принят. Выходит, не верь глазам своим? Мало того, что над тобой издеваются, так еще и к психиатру отправить готовы.

Не стоит забывать, что мэры крупнейших европейских столиц открыто признаются в содомистском пороке, что на языке политкорректности именуется нетрадиционной сексуальной ориентацией.

Может, кто и заинтересован в продвижении на восток эротических символов, дело коммерческое, но при чем тут музей Великой Отечественной войны?

Неужели ЭТО встанет над Минском? Побойтесь Бога, господа из “Красного дома”!

Вячеслав ДАШКЕВИЧ,
житель Минска.

ВІЗІТ

Джой Нгозі ЭЗЕЙЛО, спецдакладчык ААН па гандлі людзьмі: «Не толькі ахвяры, але і абвінавачваемыя маюць права на справядлівае правасуддзе...»

Спецдакладчык ААН па гандлі людзьмі Джой Нгозі Эзейло прапануе стварыць у Беларусі пры Адміністрацыі прэзідэнта альбо Міністэрстве замежных спраў незалежную структуру, якая будзе займацца процідзеяннем гандлю людзьмі, а таксама ўвесці пасаду нацыянальнага спецдакладчыка па гэтым пытанні.

На мінулым тыдні з афіцыйным візітам Джой Нгозі Эзейло наведала Беларусь.

“Гандаль людзьмі сёння з'яўляецца каласальнай глабальнай праблемай, — адзначыла прадстаўніца ААН. — *Гэта від злачыннасці, які вельмі хутка развіваецца і закрануў практычна ўсе краіны свету. У тым ліку і Беларусь, якая з'яўляецца не толькі краінай транзіту, але і ў апошні час — усё болей краінай прызначэння гандлю людзьмі”*.

Па выніках сустрэч з беларускімі чыноўнікамі Джой Эзейло была прыемна ўражана тым, што робіцца ў Беларусі для супрацьдзеяння гандлю людзьмі.

Аднак некаторыя праваабаронцы сцвярджаюць, што Беларусь проста цынічна зарабляе грошы на гэтай праблеме.

“Асуджаныя па артыкулах за гандаль людзьмі, як правіла, атрымліваюць вельмі вялікія тэрміны зняволення, — выказаў сайту “Беларускі партызан” сваю думку напярэдадні візіту Джой Эзейло былы следны, а цяпер — праваабаронца **Алег Волчак**. — *Яшчэ тры гады таму з'явіліся калектыўныя лісты з турмаў ад жанчын, якія былі асуджаны нібыта за гандаль людзьмі. Яны звярталіся ў самыя розныя арганізацыі, у тым ліку і ААН, аднак да іх зваротаў там чамусьці ставіліся з недаверам і ігнаравалі. Толькі за апошнія пяць гадоў у нас было больш за 200 спраў па абвінавачванні ў гандлі людзьмі. Гэта вельмі шмат, такой колькасці спраў, напэўна, няма ні ў адной краіне. На мой погляд, Беларусь проста атрымлівае гранты пад гэтую кампанію, і праваахоўныя органы імкнуцца не якасцю, а колькасцю іх адпрацаваць*”.

“Народная Воля” папрасіла Джой Нгозі Эзейло пракаментаваць меркаванне, якое даволі распаўсюджана ў праваабаронных колах.

“*Адна з цяжкасцяў такога візіту, як мой, — гэта тое, што за некалькі дзён трэба правесці вельмі шмат сустрэч,* — прызналася спадарыня Эзейло. — *У мяне было мала часу, каб азнаёміцца з асобнымі справамі. Аднак я ведаю, што сярэдні прысуд, які выносяць беларускія суды па гэтай катэгорыі спраў, — ад 5 да 12 гадоў. Больш падрабязную статыстыку мне яшчэ павінны прадставіць у мой офіс. Я ўважліва вывучу яе, бо па выніках візіту буду рыхтаваць падрабязны даклад, які будзе апублікаваны. Канечне ж, трэба абавязкова падкрэсліваць, што справядлівае правасуддзе і забеспячэнне правоў чалавека павінна ажыццяўляцца ў адносінах да ўсіх — не толькі ахвяр, але і абвінавачваемых...*”

Марына КОКТЫШ.

Адзін за краты на 14 гадоў, другі — на 12

25 мая суд Буда-Кашалёўскага раёна вынес прыгавор двум жыхарам Чачэрска. Як паведамілі БелаПАН у аддзеле інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Гомельскага аблвыканкама, адзін мужчына асуджаны на 14 гадоў пазбаўлення волі, другі — на 12 гадоў.

Пяцідзесяцігадовы раней судзімы жыхар Чачэрска і яго саўдзельнік шляхам падману і злоўжывання даверам вербавалі жыхароў Гомельскай вобласці і перавозілі іх у Маскву, Маскоўскую вобласць, Санкт-Пецярбург, Тулу, дзе перадавалі саўдзельнікам, якія эксплуатавалі пацярпелых на будаўнічых аб'ектах.

Трыумф «Ляпісаў» у Нью-Йорку

У мінулую суботу ў Нью-Йорку трыумфальна скончыўся канцэрт беларускага гурта “Ляпіс Трубяцкі”, які адбыўся ў Irving Plaza.

Падчас канцэрта нью-йоркскія гледачы выкрыквалі: “Беларусь! Беларусь!”. Музыкі ў адказ выканалі песню “Belarus Freedom” з апошняга альбома “Маніфест”. У гледацкай зале луналі бел-чырвона-белыя сцягі, якія прынеслі жыхары Нью-Йорка.

На развітанне гурт падзякаваў амерыканскай публіцы. *“Мы стараліся для вас”*, — сказаў Сяргей Міхалок.

У Брэсце знойдзены фрагменты старажытнай Торы

Як паведаміў БелаПАН старшыня брэсцкай яўрэйскай абшчыны Барыс Брук, гэтыя рарытэты 22 мая перадаў абшчыне жыхар абласнога цэнтра. Мужчына знайшоў іх у сваім доме. Адзін фрагмент скрутка Торы быў закапаны ў двары, другі знаходзіўся на падпадшку.

“Мяркуецца, што Тора была напісана ў пачатку XX стагоддзя. Магчыма, што ў гэтым доме калісьці быў малітоўны дом”, — сказаў Б.Брук.

Ростки здоровья

Как же укрепить здоровье? Сегодня мы предлагаем вам убедиться в целительной силе обыкновенного пророщенного семени.

Живая еда

Чем хороши пророщенные зерна? Главное их преимущество в том, что они — не лекарство, изобретенное в лаборатории, и не пищевая добавка. Проростки — здоровая еда, подаренная нам самой природой! Что делает их полезными для человека? Это тот уникальный случай, когда мы употребляем в пищу целостный организм, находящийся в фазе максимальной активности. Именно эта особенность — живой организм — и является самой важной. Зерно, которое готовится прорасти, содержит много витаминов и микроэлементов, чем в “сухом” виде.

Чем они полезны?

Регулярное употребление “живых” зерен приводит в норму обмен веществ, кислотно-щелочной баланс. В них много витаминов и минералов, а еще они очищают организм от токсичных веществ. Очень полезны такие зерна и для растущего организма, и для пожилых людей (они замедляют процессы старения). Советуют их и тем, у кого есть проблемы с пищеварением. Ведь проростки облегчают нагрузку на пищеварительную систему почти на 90 процентов. Психологи пришли к выводу, что энергия прорастающего семени дает человеку заряд бодрости.

Также кроме общего положительного влияния на организм проростки каждой отдельной культуры, со своим особенным набором полезных веществ, витаминов и микроэлементов, обладают специфическим лечебным действием и могут быть рекомендованы при тех или иных заболеваниях.

Льняные зернышки от всех недугов

Проростки льна помогают безотказно работать многим органам и системам нашего организма. Из-за своей уникальной слизистости они являются эффективным очистителем всего желудочно-кишечного тракта: ускоряют пищеварение и регулируют работу кишечника, причем их действие может быть двояким. Усиливая перистальтику кишечника и разжижая стул, льняные проростки препятствуют возникновению запоров. Но при диарее они впитывают избыток жидкости, поглощают токсические вещества и нормализуют работу желудочно-кишечного тракта.

Еще одно достоинство замечательного продукта — большое количество кальция. Благодаря этому льняные проростки рекомендованы беременным женщинам, детям в период интенсивного роста, при лечении костно-мышечных травм.

Также проростки льна благодаря высокому содержанию натуральных жиров (льняного масла) являются отличным средством профилактики атеросклероза и лечения сердечно-сосудистых заболеваний. Они защищают ткани сердечной мышцы, способствуют сохранению эластичности стенок кровеносных сосудов, улучшают состояние при артериальной гипертонии, понижают уровень холестерина.

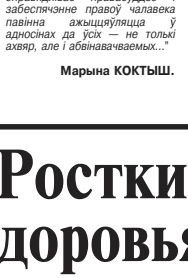

Употреблять проростки льна лучше перед едой, утром или днем, по 15—20 граммов. Надо стараться тщательно их пережевывать, ведь полезное масло находится внутри мелких семян.

Питательные бобовые

Эти “живые зерна” являются богатейшим источником витаминов А, С, В1, В2, В3, биотина, а также микроэлементов — железа, кремния, бора. Если вы хотите забыть о простудах, то начните употреблять в пищу пророщенные бобовые. Ведь благодаря содержанию натурального белка они повышают иммунитет организма. Проростки фасоли обладают сахароснижающим, мочегонным и противомикробным действием. Испанский горох (его еще называют “нут”) особенно полезен тем, у кого проблемы с лишним весом. Калорий в его проростках мало, а витаминов много.

Колосится пшеница

У пророщенной пшеницы больше всего целебных свойств, потому как она содержит практически весь набор микроэлементов и витаминов (особенно много в ней витамина Е). Но надо учитывать, что их волшебное действие проявляется лишь при систематическом использовании. Среди краткосрочных результатов можно назвать улучшение внешнего вида волос и кожи. При длительном же использовании проростков пшеницы происходит очищение организма в целом. А в частности пророщенную пшеницу используют, например, для очищения кишечника. Необходимо отметить, что свои самые лучшие качества витамин Е проявляет, находясь в так называемой жирной среде. Поэтому из пророщенной пшеницы готовят салаты, заправляя их маслом.

Ваш лечебный огород

Сегодня проросшие зерна (хотя совсем не многих культур) мы можем приобрести в магазине. Но также мы можем попытаться вырастить проростки и у себя дома. Расскажем только об одном из множества способов.

Возьмите хорошие зерна необходимой вам культуры, тщательно промойте в розовом растворе марганцовки, потом — в проточной воде. Эти семена выложите на трехслойную марлю или чистую ткань, накройте сверху еще одним слоем ткани, залейте небольшим количеством слегка теплой кипяченой воды и поставьте в светлое теплое место. Зерна следует промывать два раза в день кипяченой водой. Через 2—5 суток проростки будут готовы. Перед употреблением пророщенные зерна надо хорошо промыть под струей воды, желательно сначала теплой, затем — холодной. Промывать до тех пор, пока смываемая вода не станет совершенно прозрачной. Это делается для удаления запаха и еще потому, что в зернах могут развиваться грибковые микроорганизмы. Помните, что при проращивании семена надо поддерживать в таком состоянии, чтобы они не были сухими, но и не оставались слишком мокрыми. В первом случаеростки могут погибнуть, а во втором — стать рассадником плесени, вредных микроорганизмов. Также не советуем вам проращивать семена слишком долго, так как они могут получиться горькими на вкус. В пищу можно употреблять и просто набухшие зерна.

Готовьте из проростков!

Если вы не можете употреблять в пищу проростки в их первоначальном виде, попробуйте добавлять их к различным холодным блюдам, готовить из них целебные напитки.

* Овсяный напиток. Проростки овса смолоть в мясорубке, залить поровну холодной водой и довести до кипения. Еще 20 минут напиток надо настаивать, затем процедить, отжать и сразу пить. Этот напиток хорош при панкреатите, диабете, язве двенадцатиперстной кишки. При ослабленном организме можно устраивать двухнедельный курс приема такого киселя.

* Салат из пророщенных зерен. Возьмите любые пророщенные зерна, тщательно промойте их. Прокрутите через мясорубку и добавьте по вкусу мед, изюм, тертую морковь, сухофрукты, свежие фрукты, орехи, цедру лимона.

Помните, что при приготовлении и хранении пророщенных зерен не следует пользоваться алюминиевой посудой и молоть зерна на кофемолке, так как все это снижает их целебные свойства. По этой же причине не рекомендуется заливать зерна крутым кипятком.

Целебные всходы

* Проростки гречихи — хороший источник рутина, а это означает крепкие стенки кровеносных сосудов, повышения уровня гемоглобина в крови.

* Пророссшие семена тыквы богаты цинком, который обеспечивает поддержку предстательной железе.

* Ростки подсолнечника содержат витамин D, укрепляют нервную систему, способствуют сохранению хорошего зрения, улучшают состояние кожи.

* Проклюнувшиеся зерна чечевицы богаты органическим железом и витамином С. Они способствуют кроветворению, ускоряют процессы выздоровления.

Татьяна МОРОЗОВА.
“Лечебник”.

У Маскве расстралялі «крымінальнага аўтарытэта» з Беларусі

"Крымінальнага аўтарытэта" з Беларусі Віталя Корсакава па мянушцы Корсак застрэлілі ў Маскве разам з расійскім калегам Андрэем Голубевым па мянушцы Скіф.

Як паведамляе "Інтэрфакс-Захад", раней Корсакаў неаднаразова адбываў пакаранне ў Беларусі за здзейсненыя забойствы і згвалтаванні, але апошнім часам меў легальны бізнес — займаўся вывазам беларусаў на працу ў Маскву.

Мітрапаліт Філарэт удастоены высокай узнагароды

Мітрапаліт Мінскі і Слуцкі Філарэт, Патрыяршы Экзарх усяе Беларусі ўдастоены высокай узнагароды Рускай праваслаўнай царквы — ордэна свяцішчэля Інакенція Мітрапаліта Маскоўскага і Каломенскага I ступені. Як гаворыцца ў афіцыйным паведамленні, Мітрапаліт Філарэт узнагароджаны гэтым ордэнам "ва ўвагу да руплівай місіянерскай працы і ў сувязі з 50-годдзем служэння ў свяшчэнным сане".

Узнагароду ўручыў асабіста Патрыярх Маскоўскі і ўсяе Русі Кірыл 24 мая — у дзень святых роўнаапостальных Кірылы і Мефодзія і ў дзень сваіх тэзаіменінаў.

Народная Воля
http://www.nv-online.info
26—28 МАЯ 2009 г.

У Беларусь прыехалі нашчадкі Радзівілаў

З Польшчы і Францыі прыехалі 10 спадкаемцаў славутага магнацкага роду.

Як паведаміў "Еўрарадыё" адзін з ініцыятараў візіту журналіст Глеб Лабадзенка, Радзівілы прабудуць у нашай краіне некалькі дзён. Яны плануюць пабываць у мясцінах, звязаных з гісторыяй роду, — у Міры, Нясвіжы, Паланечцы і Радзівілімонтах.

Беларуская Пуля зрабіла фурор у ЗША

У Маямі адбыўся фінал Міжнароднага конкурсу таленавітых выканаўцаў "Atlantic Breeze".

Упершыню ў гісторыі беларускага шоу-бізнесу першая прэмія конкурсу была прысуджана беларускай спявачцы.

Кожны год у Расіі, Украіне, Канадзе і іншых краінах арганізатары конкурсу праводзяць адборачныя туры сярод маладых выканаўцаў.

Міжнародны тэлевізійны канал MAKSTV арганізаваў "Atlantic Breeze", каб дапамагчы папулярным нацыянальным праектам стаць вядомымі далёка за межамі краіны.

Ад Беларусі была запрошана спявачка **Пуля**. Яе выступленне на конкурсе надта ўразіла журы, якое складаецца з прафесіяналаў шоу-бізнесу ЗША.

"*Сваім выступленнем Пуля здзівіла ўсіх,* — адзначыў генеральны дырэктар MAKSTV **Георгій Сяргееў**. — *Яна можа пераўвасобіцца ў любы вобраз... Мы звярнулі ўвагу на яе талент. Пуля — самая перспектыўная спявачка на постсавецкай прасторы*".

Аднагалоснае прысуджэнне першай прэміі і падпісанне кантрактаў з такімі вядомымі кампаніямі, як "World Media Group", "Hit Factory" і "Ego Works", адбылося ўпершыню ў гісторыі беларускага шоу-бізнесу.

Валерыя ЕСІНА.

ЭКСКЛЮЗИВ

Федор ПОВНЫЙ, настоятель Всесвятского прихода города Минска:

«Прыгаю с парашютом, сам пилотирую вертолет...»

Самый публичный священнослужитель Беларуси — протоиерей Федор Повный согласился рассказать "Народной Воле" о том, как мечтал стать летчиком, по какой причине в свое время вернулся из сытой Германии в неустроенную Беларусь и почему на публике мы его частенько видим вместе с главой государства.

«У меня матушка выпадает из разряда традиционных поповен...»

— Отец Федор, вы выросли в семье священника. Правда ли, что для таких детей карьерный путь уже однозначно предопределен?

— Вовсе нет. Больше всего проблем, между прочим, с семинаристами из семей священников. Более того: не всегда поступившие в духовные школы потом становятся священнослужителями. Бывает, люди, наоборот, отходят от веры. Помню, когда я только поступил в семинарию, ректор на первой встрече с новичками сказал: *"Смотрите, чтобы, заканчивая семинарию, вы не забыли, как молиться, а заканчивая академию, не забыли, как креститься"*. Потому что важно, получая богословские знания, растворять их в вере. А когда ты становишься просто человеком, который обладает знаниями, но теряет веру, то... Как говорил Святой преподобный Иоанн Кронштадтский: что может быть страшнее ученого дурака?

Что касается нашей семьи, то каждый имел право и возможность выбрать свой путь самостоятельно. Я ведь не сразу пошел в духовную школу: вначале была учеба в Белорусском государственном театрально-художественном институте на художественном факультете, затем служба в армии. И только там я принял осознанное решение поступить в духовную школу.

— Что этому способствовало?

— Мы постоянно пытаемся вывести какую-то привязку к чему-то. Но мы забываем, что, кроме наших желаний, есть движение на небе. Господь ведь смотрит не только на наши внешние желания, но в первую очередь — на расположение нашего сердца и воли, внутреннюю искренность — и помогает нам, касаясь своей благодатью. И тогда появляются другие взгляды на жизнь, другие ориентиры...

— Насколько я поняла, у вас есть братья и сестры. Чем они занимаются?

— У меня два брата. Средний — тоже священник, доцент богословия, преподаватель Жировичской духовной семинарии и академии. А младший брат — мой помощник и протодьякон нашего прихода.

— Коль уж мы заговорили о семье, расскажите о своей супруге. Как вы познакомились и чем она занимается?

— Ее отец — настоятель храма Марии-Магдалины в Минске. Познакомились мы, когда она с отцом приехала на встречу с Митрополитом, у которого я тогда был в послушании. Встретились прямо у Кафедрального собора. Помню, тогда Владыка положил мне руку на плечо и сказал про нее: *"Хорошая супруга будет"*. Как "приговорил" (*смеется*)! Но у меня матушка выпадает из разряда традиционных поповен. Она 10 лет проработала на радио, сегодня — заместитель генерального директора агентства "Минск-Новости"... Так как дочь у нас уже выросла, а деток из-за Чернобыля больше нет, мы с ней решили, что необходимо приносить максимальную пользу обществу.

— В 1994 году в Гомеле неизвестные лица ворвались ночью в ваш дом и стали мучить и пытать родителей. Их первая фраза была: *"Ну что, делали добрые дела людям? Сейчас будете за них отвечать!"* Отец чудом остался жив, а матери уже более 10 лет нет с вами... Этот случай не заставил вас отвернуться от людей?

— Конечно, это была большая личная скорбь и горе. Когда такое случается у людей, которые не верят в Бога, это может быть очень глубокая трагедия. Но по многим последующим обстоятельствам я могу сказать, что мы потеряли мать здесь, но обрели молитвенницу на небе. И без ее реальной духовной помощи, думаю, у нас бы ничего не получилось... А что касается тех людей — Бог им судья. Я не желаю им зла. Они сами себе и всему своему роду его предопределили. Потому что в конечном итоге все проявится и вернется. И мне их по-человечески даже жаль.

«...Уйду в чистое поле и заново все отстрою...»

— Вы хорошо знакомы с Александром Лукашенко. Говорят, что вы — чуть ли не его личный духовник. И что даже крестили его младшего сына Николая...

Могу сказать лишь, что я молюсь за всех на каждом богослужении. И в частности за тех, кого Господь поставил возле тебя, с кем ты соприкоснулся. А духовные моменты не афишируются. Есть моменты личной жизни человека, о которых можно говорить только на исповеди. И когда ее делают достоянием общественности, каждый начинает понимать и трактовать это в меру своего понимания или, наоборот, убожества. Во всем нужен определенный такт. Ну, поехал президент с малышом к Папе Римскому. Не надо же из этого делать шоу. А кто делает? Он? Нет! Это делают те, кто снимает, фотографирует и пишет... Ребенок тут вообще при чем? Нужно смотреть не на то, чей он, какой он, а как помочь ему стать человеком, достойным гражданином своего отечества.

— Слышала, что у власти вы на особом счету. Да и сами вы признавались, что можете себе позволить критику...

— Бывает, грешен... Но могу позволить себе только критику справедливую и аргументированную. Ведь соль-то не в замечаниях, а в том, как их делать — не задевая личности человека. Многие (например, наши оппозиционеры) страдают тем, что критикуют окружающих. Но это же самое простое! А вы возьмите и покажите противоположный пример... Говорить о том, что я при власти, — необъективно и недобропорядочно. По жизни, работе и своему служению мне приходится встречаться и общаться с разными людьми. И именно это добавляет веса и ответственности. И дело тут совсем не в том, при ком я. Я со всеми хорошо знаком и со всеми искренне и хорошо общаюсь. С нашим президентом Александром Лукашенко в том числе. Бывал с ним и в Красной Поляне — катался на лыжах...

— А в хоккей играете?

— Хоккеем не занимаюсь. Но спорт люблю. В 8-м классе думал уехать учиться в Черниговское военно-авиационное училище. Но мама не пустила. Потому самолеты остались моим увлечением: прыгаю с парашютом, сам пилотирую вертолет. Еще люблю устраивать прогулки на велосипеде.

— Правда ли, что в своем доме вы все сделали собственноручно?

— Сам дом я построил в кредит, который сейчас выплачиваю. А внутри почти все сделал своими руками. Не все, правда, доделано, но... стоит и стоит. У меня в этом смысле нет комплексов. Милостью Божьей навели красоту в Троицком храме, но это не значит, что я буду за нее цепляться — появится необходимость, уйду в чистое поле и вновь все отстрою. Для Бога и людей.

"Помню, как в начале священнического служения меня вызывает городской уполномоченный по религиозным вопросам и говорит: "Федор Петрович, слишком много с молодежью вы общаетесь..." Я улыбнулся, даже не заметив, что он со мной разговаривает, и продолжил заниматься своими делами. Он спрашивает, почему это я его не слышу, ведь он со мной разговаривает. Я говорю: "Простите, я отец Федор, а не Федор Петрович..." Потом я, конечно, понял, что нужно быть немного аккуратнее, потому что моя открытость и искренность у существовавшего тогда строя вызывала настороженность".

— А что именно?

— Мы занимались поставкой гуманитарной помощи. Только в Минск в 1990-е годы медикаментов и специальных витаминизированных продуктов поставили на 18 миллионов долларов. Также по моей инициативе при Центральном госпитале Западной группы войск армии России в местечке Белиц под Берлином было открыто специальное отделение по лечению и реабилитации детей из чернобыльских регионов. И в течение нескольких лет каждый месяц мы вывозили до 40 белорусских детей на оздоровление за счет прихода в Лейпциге, где я служил.

— В Германии вы имели вид на жительство, свой приход, благоустроенную двухэтажную квартиру. Почему же вернулись?

— Был случай, когда мать больного ребенка уговорила врачей написать ему заниженный диагноз, чтобы он смог поехать в Германию. А его никуда нельзя было отправлять, потому что иммунная система была по нулям. Его отправили — и он умер. Это был первый звоночек, из-за которого я понял: в нашей стране нужно что-то делать. Это звал меня и сказал, что, согласно определению Синода Московской патриархии, мне определено служение в Германии. Я только-только был рукоположен, 8 месяцев как служил священником в нашем Кафедральном соборе, что было очень интересно, — потому не хотел никуда уезжать. Так и ответил Митрополиту. И вот вызывает он меня во второй раз — опять отказываюсь. Такого никогда раньше не было — это нонсенс! В третий раз Владыка сказал: *"В церкви есть такое понятие — послушание. Вот за послушание и поедешь..."* Думал, это 3 года, не больше, а пробыл там 8 лет. Зато понял, что послушание — великая сила. Ведь в Германии было очень многое сделано для Беларуси.

«В Германии многое сделал для Беларуси»

— Вы долго жили и работали в Германии. Как вы там оказались?

— Я был самым молодым священником, которого отправили за рубеж, — тогда мне было 27 лет. Владыка Митрополит вызвал меня и сказал, что согласно определению Синода Московской патриархии, мне определено служение в Германии. Я только-только был рукоположен, 8 месяцев как служил священником в нашем Кафедральном соборе, что было очень интересно, — потому не хотел никуда уезжать. Так и ответил Митрополиту. И вот вызывает он меня во второй раз — опять отказываюсь. Такого никогда раньше не было — это нонсенс! В третий раз Владыка сказал: *"В церкви есть такое понятие — послушание. Вот за послушание и поедешь..."* Думал, это 3 года, не больше, а пробыл там 8 лет. Зато понял, что послушание — великая сила. Ведь в Германии было очень многое сделано для Беларуси.

— А что именно?

— Мы занимались поставкой гуманитарной помощи. Только в Минск в 1990-е годы медикаментов и специальных витаминизированных продуктов поставили на 18 миллионов долларов. Также по моей инициативе при Центральном госпитале Западной группы войск армии России в местечке Белиц под Берлином было открыто специальное отделение по лечению и реабилитации детей из чернобыльских регионов. И в течение нескольких лет каждый месяц мы вывозили до 40 белорусских детей на оздоровление за счет прихода в Лейпциге, где я служил.

— Со стороны кого: чиновников или обычных людей?

— Даже с церковной стороны! И первым, кто мне поверил, кроме нашего Митрополита, стал наш президент. Тогда я и увидел, что в нем есть харизма, что он видит не сиюминутную выгоду, а смотрит гораздо дальше и глубже. Если бы вы только знали, с чего мы начинали! Деньги же нужно было где-то брать...

— И где же вы их брали?

— Первым шагом стало то, что нам были переданы шинельные и костюмные ткани со стратегических складов армии ГДР. Когда привезли их сюда, то поняли: с этим нужно что-то делать. И мы наладили производство — стали шить халаты и костюмы для заводских рабочих. Прибыль ушла на покупку бетонных плит для фундамента Дома Милосердия.

— В свое время вы говорили, что при создании такого социального центра приходилось сталкиваться с чисто законодательными проблемами. Что это были за вопросы и как они решались?

— Знаете, когда на открытии Дома патриарх и президент перерезали ленточку, юридически этот Дом не имел права на существование. Потому что та законодательная база, которая была в нашем государстве до принятия нового закона по религиозным организациям и культам, не давала церкви права заниматься подобными программами.

— С какими еще проблемами вам пришлось столкнуться?

— В советский период милосердие в сознании наших людей порождало тунеядство, бездельe, а порой даже трансформировалось, простите, в потребительскую халяву. Дом открылся, и к нам хлынул поток требующих "милосердия": дескать, вот мы пришли! И мы вынуждены были создать систему проверки: кто, где, когда, чего получил. А что делать, если человек берет в мае два зимних пальто, а осенью приходит и говорит, что он их уже износил? Дама с животом приходит и говорит, что у нее голодные детки на вокзале сидят, что она трое суток не ела. Мы кормим ее, обещаем помочь, спрашиваем, где дети, чтобы их привезти. И тут выясняется, что ей вовсе не хочется, чтобы мы поехали на вокзал. Стоит отвернуться, дама сбегает. А потом камера наблюдения показывает, как на выходе она достает пудожку из-под юбки и дает ходу. Как это называется?..

«...К нам хлынул поток требующих милосердия...»

— Так родилась идея создания Дома Милосердия, который вернул вас в Беларусь?

— Идея родилась в 1991 году, но вернулся я не сразу. Когда осенью 1994-го начали класть плиты фундамента Дома Милосердия, я понял: нужно решаться — или туда, или сюда. Да, там у меня были все блага и никаких проблем, но я сделал шаг домой. И каково же было мое удивление и растерянность, когда здесь я увидел абсолютное непонимание.

— Со стороны кого: чиновников или обычных людей?

— Даже с церковной стороны! И первым, кто мне поверил, кроме нашего Митрополита, стал наш президент. Тогда я и увидел, что в нем есть харизма, что он видит не сиюминутную выгоду, а смотрит гораздо дальше и глубже. Если бы вы только знали, с чего мы начинали! Деньги же нужно было где-то брать...

— И где же вы их брали?

— Первым шагом стало то, что нам были переданы шинельные и костюмные ткани со стратегических складов армии ГДР. Когда привезли их сюда, то поняли: с этим нужно что-то делать. И мы наладили производство — стали шить халаты и костюмы для заводских рабочих. Прибыль ушла на покупку бетонных плит для фундамента Дома Милосердия.

— В свое время вы говорили, что при создании такого социального центра приходилось сталкиваться с чисто законодательными проблемами. Что это были за вопросы и как они решались?

— Знаете, когда на открытии Дома патриарх и президент перерезали ленточку, юридически этот Дом не имел права на существование. Потому что та законодательная база, которая была в нашем государстве до принятия нового закона по религиозным организациям и культам, не давала церкви права заниматься подобными программами.

— С какими еще проблемами вам пришлось столкнуться?

— В советский период милосердие в сознании наших людей порождало тунеядство, бездельe, а порой даже трансформировалось, простите, в потребительскую халяву. Дом открылся, и к нам хлынул поток требующих "милосердия": дескать, вот мы пришли! И мы вынуждены были создать систему проверки: кто, где, когда, чего получил. А что делать, если человек берет в мае два зимних пальто, а осенью приходит и говорит, что он их уже износил? Дама с животом приходит и говорит, что у нее голодные детки на вокзале сидят, что она трое суток не ела. Мы кормим ее, обещаем помочь, спрашиваем, где дети, чтобы их привезти. И тут выясняется, что ей вовсе не хочется, чтобы мы поехали на вокзал. Стоит отвернуться, дама сбегает. А потом камера наблюдения показывает, как на выходе она достает пудожку из-под юбки и дает ходу. Как это называется?..

— Не только в организационном, но и в техническом смысле Дом Милосердия является пионером в своем роде. У вас стоит такое оборудование, которого в Беларуси не сыщешь. Кто и как может попасть в ваш чудо-центр?

— Чтобы попасть к нам на лечение, человек должен пройти медкомиссию, которая определяет состояние пациента, а также возможность финансирования его пребывания в Доме. Конечно, принимаем мы не всех. Но просто на обследование может прийти каждый. Естественно, не за бесплатно. Ведь Дом необходимо содержать, нужно оплачивать коммунальные расходы. К сожалению, с храмовых пожертвований нам этого не покрыть. Но цены у нас меньше, чем в частных центрах.

«Воскресную проповедь смотрит полстраны...»

— Как вы попали с проповедями на Белорусское телевидение — это была ваша инициатива?

— Я никогда не выступаю с подобными инициативами (*смеется*). Когда открывался телеканал "Лад", там делали передачу, связанную с храмом. Среди нескольких батюшек-претендентов ведущим выбрали меня. Митрополит дал благословение, и я приступил к работе. Спустя год создавалась новая сетка канала "ОНТ", куда вести воскресную проповедь снова пригласили меня. Владыка опять благословил, и я начал работу за послушание и на "ОНТ". Полгода я вел передачи и там, и там. За это пришлось получить еще те "благодарности" от своих коллег — мол, отец Федор оккупировал все телевидение (*смеется*)... Для меня главное — чтобы передача была неполитизированная, чтобы она не настраивала на межконфессиональную рознь, приносила лишь добро. Вроде пока получается... Как-то руководитель компании сказал мне, что они сделали замеры, и оказалось, что мою передачу смотрит полстраны! Я смог ответить лишь то, что это известие меня не утешило, а добавило еще большую ответственность за каждое сказанное слово.

— В прошлом году вы были выдвинуты кандидатом в члены Совета Республики от города Минска. Однако церковь не одобряет, когда священнослужители занимаются государственной деятельностью. И стань вы депутатом, то лишились бы сана. А может, в Совете Республики вы смогли бы принести еще больше конкретной пользы людям?

— Я задумывался об этом и откровенно говорил о своих мыслях руководству нашей церкви. И это говорил не только я: например, Лидия Ермошина признавалась, что правительство созрело к тому, чтобы у них было духовное сопровождение. Это вопрос не законодательства, это церковный вопрос. Как гражданин я имею полное право выдвигаться в депутаты, но как священнослужителя церковь меня на это не благословляет. Хотя у меня никогда на этот счет никаких амбиций не было. В этом, наверное, моя сила — определенная духовная зрелость.

Ольга ПРУДНИКОВА.

СЛЫШАЛИ?

Андрей Курейчик уехал в Голливуд

Худрук Национального академического драмтеатра им. М.Горького Сергей Ковальчик планирует поставить современную белорусскую пьесу. Над пьесой уже работает известный белорусский драматург Андрей Курейчик.

В интервью "Народной Воле" Курейчик также рассказал, почему не будет работать над продолжением одного из самых кассовых фильмов кинопроката "Любовь-Морковь".

— Из-за чрезвычайной занятости я так и не смог предложить продюсерам приемлемый вариант сценария, — говорит Курейчик. — Еще до запуска третьей "морковки" я заключил несколько контрактов, которые забрали все мое время. Кроме того, очень сильно изменило мои планы на жизнь приглашение поехать в Голливуд.

— Не жаль было расставаться с проектом, который принес вам известность?

— Я посвятил "Любови-Моркови" почти пять лет моей жизни. Я придумал этих персонажей, они стали мне родными. Но в то же время, конечно, накопилась усталость. Мне не хочется войти в историю как сценарист, который работал исключительно над "Любовью-Морковью". Пора идти дальше.

— Чем вы сейчас занимаетесь в Голливуде?

— Так как американский продюсер Дэвид Гамбург приезжает сюда только в июне, то у меня есть целый месяц времени. Мы сняли небольшие апартаменты у океана, так что моя жена Ольга и сын Глеб могут отдыхать и учить английский язык. Я же пишу пьесу для белорусского театра. Для меня это событие экстраординарное. Ведь я не писал театральных пьес больше трех лет! Снова вернуть меня в театр решил Сергей Ковальчик, новый худрук Национального театра имени Горького. Это будет первая современная белорусская пьеса на большой сцене Горьковского театра за многие годы, если не десятилетия. И что удивительно, эта пьеса будет посвящена белорусской истории и белорусской идентичности. Главный герой пьесы, Станислав Кароль Радзивилл, известный как "Пане Коханку" — по-моему, самый экстравагантный и удивительный персонаж белорусской истории. Надеюсь закончить историю в течение месяца.

— В Минск планируете возвращаться или останетесь в Америке?

— В Минске буду не раньше августа. Но вернемся обязательно, есть очень важные творческие проекты, которые ждут меня дома и в Москве.

Бразілія збіраецца на «Славянскі базар»

Бразілія ўпершыню дзлегуе свайго прадстаўніка на Міжнародны конкурс выканаўцаў эстраднай песні "Віцебск-2009", які пройдзе на XVIII Міжнародным фестывалі мастацтваў "Славянскі базар у Віцебску", паведамляе БЕЛТА.

Саліст Гомельскай абласной філармоніі Андрэй Коласаў прадставіць Беларусь.

На дзіцячым конкурсе за Беларусь выступіць 7-гадовая Маша Новік з Нацыянальнага цэнтра музычных мастацтваў і 11-гадовая Ліліта Гайдукевіч.

XVIII Міжнародны фестываль мастацтваў "Славянскі базар у Віцебску" ў бягучым годзе пройдзе з 10 да 16 ліпеня.

ПРЕЗЕНТАЦИЯ

Второе дыхание «Березки»

Обновленный кафе-ресторан "Березка" в самом сердце Минска — на круге Площади Победы — после продолжительного перерыва скоро откроет свои двери для посетителей.

От старого ресторана-кафе осталась только история, которой в этом году исполнилось 70 лет: "Березка", как и само здание, в котором находится заведение, — это историческая достопримечательность нашего города, построенная в далеком 1939 году. Много лет назад "Березка" стала первым рестораном в Минске.

Обновленное заведение удивит изящным, светлым интерьером двух больших залов, в которых только старинная лепнина и люстры напомнят о семидесятилетней истории.

Новая "Березка" будет уютной как для посетителей в строгих костюмах, так и в casual. Заведение обещает стать универсальным местом встреч: от деловых обедов до отдыха с семьей и романтического ужина, от перерыва на обед и чашки кофе до шумной вечерней встречи с друзьями.

Открытие заведения запланировано на первые числа июня.

Народная Воля
http://www.nv-online.info
26—28 МАЯ 2009 г.

БНТУ і «Дынама» — гандбольныя чэмпіёны

Гандбалісткі сталічнага клуба БНТУ-БелАЗ заваявалі званне чэмпіёнак Беларусі па гандболу.

У рашаючым матчы за залатыя медалі мінчанкі перамаглі сваіх галоўных канкурэнтак — гандбалістак "Гарадніччанкі" з лікам 37:30. Такім чынам, падначаленыя Канстанціна Шаравара вярнулі сабе чэмпіёнскі тытул, якім год валодала "Гарадніччанка". Трэцяе месца за спартсменкамі бялыніцкай "Друці".

У мужчынскім чэмпіянаце краіны ў заключным туры сталічнае "Дынама" перамагло БГК імя Мяшкова — 30:25, а СКА быў мацнейшым за магілёўскі клуб "Машэка". Гэтыя сустрэчы не мелі ніякага значэння для размеркавання прызавых месцаў — задоўга да фінішу першынства чэмпіёнамі ўпершыню стала "Дынама", другое месца за БГК, бронзавыя медалі — у сталічнага СКА.

Міхаіл Захараў можа стаць трэнерам зборнай Украіны

Галоўны трэнер мінскага "Юнацтва" Міхаіл Захараў можа ўзначаліць нацыянальную зборную Украіны: "Пакуль не магу сказаць нічога пэўнага. Я толькі вярнуўся з Турцыі з фіналу Кубка УЕФА, нікому не тэлефанаваў... Магу сказаць, што з кіраўніцтвам украінскай федэрацыі хакея мы абмеркавалі мой прыезд ва Украіну, але яго дата яшчэ не вызначана".

Дарэчы, па словах Міхаіла Захарава ў выпадку яго назначэння на пост галоўнага трэнера зборнай Украіны ён не збіраецца пакідаць "Юнацтва": "Гэта ў футболе сумяшчальніцтва не так часта практыкуецца. А ў хакеі трэнер, які не працуе з клубам, не расце".

Аб тым, што Захараў прэтэндуе на пост галоўнага трэнера зборнай Украіны, паведаміў віцэ-прэзідэнт федэрацыі хакея гэтай краіны Вячаслаў Завальнюк: "Мы аб'явілі конкурс на замяшчэнне вакантнай пасады галоўнага трэнера, і Захараў прыслаў нам сваю заяўку".

Акрамя Міхаіла Захарава на пасаду прэтэндуюць спецыялісты з Расіі, Еўропы, Паўночнай Амерыкі. Выбар будзе зроблены цягам месяца.

Нагадаем, што Міхаіл Захараў у свой час трэніраваў нацыянальную зборную Беларусі, але быў звольнены ў 2005 годзе, пасля няўдалага выступлення нашых хакеістаў на кваліфікацыйным алімпійскім турніры ў Рызе.

На фінал — уваход вольны

Фінальны матч розыгрышу Кубка Беларусі па футболе 2008—2009 гадоў адбудзецца 31 мая на мінскім стадыёне "Дынамо". Гульня паміж салігорскім "Шахцёрам" і наваполацкім "Нафтанам" распачнецца ў 18.00. Уваход вольны.

Ціхан і Дзевятоўскі чакаюць...

Міжнародны алімпійскі камітэт папрасіў у Спартыўнага арбітражнага суда чарговую адтэрміноўку для падрыхтоўкі адказаў на пытанні беларускіх кідальнікаў молата — Вадзіма Дзевятоўскага і Івана Ціхана.

Як паведамлялася раней, Спартыўны арбітражны суд у Лазане прапанаваў рызначыць слуханні па гэтай справе на 13—14 ліпеня. Нашы спартсмены далі папярэднюю згоду, але з умовай, што да 15 мая прадстаўнікі МАК дашлюць адказы на шматлікія пытанні беларускага боку па працэдуры даследавання іх допінг-проб у пекінскай лабараторыі падчас Алімпіяды-2008.

Нагадаем, што малатабойцы ўжо двойчы накіроўвалі ў МАК пытанні, якія датычацца парушэнняў і недарэчнасцяў пры даследаванні іх допінг-тэстаў, з-за каторых гэтыя пробы не могуць быць прызнаны сапраўдным, але тыя звароты чыноўнікі МАК праігнаравалі.

Падрыхтаваў Антон ВІТАЛЬЕЎ.

НОВАЕ ІМЯ

Павел РАЗВАДОЎСКІ:

«Калекцыяніраю закінутыя шайбы»

19-гадовы Павел Развадоўскі прызнаны лепшым маладым хакеістам Беларусі сезона 2008/2009. Карэспандэнт "Народнай Волі" пабываў у гасцях у маладога спартсмена.

У двухпакаёвай сталічнай кватэры Павел жыве разам з бацькамі і старэйшай сястрой Ганнай. Уваходжу. І бачу, што спартсмен трэніруецца... у сябе дома. "Узброіўшыся" клюшкай, Паша робіць нейкія фінты з тэнісным мячыкам...

Ягоны пакой нагадвае музейную залу. Праўда, экспанаты тут своеасаблівыя — хакейныя. Юнушальная гронка медаляёў, у тым ліку з юніёрскіх і маладзёжных чэмпіянатаў свету, фотаздымкі, шайбы...

Паша нясмела бярэ адну з іх і гаворыць: "Вось яна, напэўна, самая галоўная ў маім жыцці на сённяшні дзень шайба. Першая, якую я закінуў у чэмпіянаце Кантынентальнай хакейнай лігі, у складзе мінскага "Дынама", ды не каму-небудзь, а "Салавату Юлаеву"...

У хакеістаў ёсць такая традыцыя — забіраць на памяць закінутыя на разнастайных турнірах першыя шайбы. У калекцыі Паўла такіх экспанатаў пакуль што два — з дарослага чэмпіянату Беларусі і Кантынентальнай хакейнай лігі. На сённяшні дзень у Пашынай калекцыі не хапае шайбы, закінутай у складзе нацыянальнай зборнай Беларусі: "З юнацкага ўзросту я ўжо выйшаў, зараз калі і згуляю за зборную, то толькі за нацыянальную", — гаворыць хакеіст. Ёсць у мяне і яшчэ адна мара — паспрабаваць свае сілы ў Нацыянальнай хакейнай лізе, але для гэтага мне трэба яшчэ многаму навучыцца".

Пра тое, што Паша будзе гуляць у хакей, ягоныя бацькі Наталля Паўлаўна і Сяргей Анатольевіч ведалі адразу: "Справа ў тым, што мой тата сам некалі добра гуляў у хакей, так што мой спартыўны лёс быў вырашаны загадзя", — гаворыць спартсмен. — Спортам у дзяцінстве займалася і мая сястра. Ганна хадзіла на спартыўныя танцы, захаплялася гандболам. Аднак у прафесійным спорце яна не засталася. Таму, калі можна так сказаць, усе спартыўныя спадзяванні бацькоў здзейсніліся на мне".

У хакейную школу "Юнацтва" чатырохгадовага Пашу прывёў бацька. Але першая спроба аказалася не зусім удачнай. У будучага спартсмена ногі нават на каньках не даставалі да падлогі... Праз год гэтая "недарэчнасць была "знята", і Павел стаў займацца хакеем: "Наколькі памятаю, я ніколі не быў супраць таго, каб ісці ў хакейную секцыю. Прыйшоў. Навучыўся катацца.

Трапіў у каманду і пайшло-паехала... Мой першы трэнер Павел Красноўскі адразу паставіў мяне ў нападзенне, так што на гэтай пазіцыі, лічы, гуляю з самага дзяцінства..."

Першыя крокі ў даросым хакеі Павел Развадоўскі рабіў пад кіраўніцтвам Андрэя Расолькі, выступаючы за фарм-клуб сталічнага "Юнацтва" — "Юніёр". У складзе гэтай каманды ён быў прызёрам першынства краіны, адтуль і трапіў у асноўную каманду — "Юнацтва". "Ці баяўся выходзіць на лёд супраць сапраўдных мужыкоў? — разважае хакеіст. — Не, страху не было, хутчэй хваляванне. Дарослы хакей — гэта зусім іншы ўзровень. Тут людзі гуляюць не за фанцікі, а за грошы. Гэта іх праца, яны хакеем сем'і кормяць... Ідзе жорсткая барацьба, ніхто на лёдзе ў пашпарт не глядзіць — малады ты ці ветэран. Не шкадуюць. Спачатку, канечне, цяжкавата было, але потым нічога — прызвычаіўся..."

Сваю першую шайбу ў дарослым чэмпіянаце Беларусі малады хакеіст закінуў "Гомелю": "Было прыемна ўдвая, бо "Гомель" і "Юнацтва" — нязменныя бескампрамісныя саперніки", — гаворыць ён.

З "Юнацтва" Павел Развадоўскі трапіў у бабруйскі "Шыннік" — базавую каманду маладзёжнай зборнай краіны: "У гэтай камандзе, у якой сабраліся ўсіх тых, хто складаў касцяк маладзёжнай зборнай, гуляць спадабалася. Я там нават капітанам быў. Асноўнай мэтай было добра падрыхтавацца да чэмпіянату свету..."

Пра сёлетні юнацкі чэмпіянат свету Павел успамінаць не любіць, як вядома, беларусы не змаглі прабіцца ў эліту сусветнага хакея, прайграўшы швейцарцам: "Крыўдна было да слёз, — гаворыць хакеіст. Некаторыя хлопцы ў раздзявальні пасля той сустрэчы не стрымлівалі слёз. Мне як капітану быццам бы і плакаць было нельга, таму трымаўся... У такія моманты розныя думкі ў галаву прыходзяць... Хочацца кінуць усё... Але сцісканей волю ў кулак і ідзеш далей..."

А потым Павел трапіў у мінскае "Дынама", тым самым узяўшы новую вяршыню: "Ведаеш, я і сам ад сябе такога не чакаў. Першым дотыкам да шайбы ўдалося адлравіць яе ў вароты... Мы гулялі з "Салаватам Юлаевым", і пасля той сустрэчы я быў прызнаны лепшым хакеістам у складзе "Дынама".

Аб каласальных заробках хакеістаў, якія выступаюць у мінскім "Дынама", ходзяць легенды. Не маючы звычкі зазіраць у чужы гаманец, пытаюся ў маладога хакеіста пра ўмовы кантракта: "Кантракт добры. Канкрэтную лічбу, канечне, не назаву, але за некалькі месяцаў знаходжання ў "Дынама" ўдалося зарабіць на ўласны аўтамабіль. Справа засталася за малым — атрымаць вадзіцельскія правы".

...Па-за хакейнай пляцоўкай Паша сціплы і негаварлівы хлопец. Нават зараз у адпачынку ён, здаецца, не думае ні аб чым, акрамя хакея, — рэгулярна ходзіць на масавыя катанні, робіць фізічныя практыкаванні, каб заўжды быць у форме: "Жыву хакеем. Нават і вучоба мая з ім звязана — у Беларускім дзяржаўным універсітэце фізічнай культуры я вучуся на хакейнага трэнера. Вось толькі-толькі сесію здаў... Ні на хвіліну, акрамя хакея, у мяне часу не застаецца... Ні на якое хобі. Нехта маркі збірае ці манеты, а я калекцыянірую... закінутыя. Спадзяюся, калекцыя будзе папаўняцца... "

Віталь ГАРБУЗАЎ.
Фота аўтара.

Ивана Ивановича Наумчика поздравляем с юбилеем!

Мы понимаем, этот мир прекрасен,
Раз в нем такие люди есть, как ты!
Ты столько даришь доброты сердечной,
Участия, душевной теплоты.
С тобой все мысли только о хорошем,
Умеешь настроение поднять.
Хотим тебе сегодня всей душою здоровья,
Большой любви, удачи, сильной веры,
Совершенной радости, божьего мира и благости пожелать!

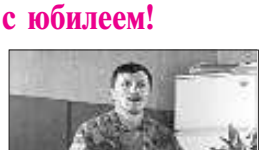

Жена Нина,
дети Антон и Ангелина,
теща Ольга Ивановна.

Белорусские борцы — с медалями

Международный турнир по вольной борьбе памяти пятикратного чемпиона мира Али Алиева проходил в Махачкале. Белорусские борцы завоевали три награды.

Золото выиграл представляв-ший Беларусь уроженец Дагестана Ризван Гаджиев в весовой категории до 55 кг. Обладателем серебряной награды стал Руслан Шейхов в категории до 96 кг. В том же весе белорус Сергей Перников завоевал бронзовую медаль.В нынешнем году Международный турнир "Мемориал Али Алиева" проводился уже в 40-й раз.

«Кубок Маугли» впервые в Минске

Детский турнир по гимнастике "Кубок Маугли" впервые пройдет в Минске. В соревнованиях, которые состоятся 31 мая, примут участие дети 3—5 лет.

Юные гимнасты детского дошкольного клуба оздоровительной спортивной гимнастики "Маугли" выступят в трех возрастных группах: "Воробушки" — 2006 года рождения, "Стрижи" — 2005-го и "Орлята" — 2003—2004 годов рождения, сообщил корреспонденту "Народной Волі" пресс-атташе Национального олимпийского комитета Беларуси Петр Рябухин.

Малыши представят свои достижения в гимнастике в групповых и парных упражнениях, а также соло на снарядах или на ковре. Упражнения будут оцениваться известными людьми из мира художественной и спортивной гимнастики Беларуси.

Коньком по... горлу

Нападающий клуба НХЛ "Чикаго Блэк Хокс" Адам Бериш получил удар коньком по горлу во время матча полуфинальной серии Кубка Стэнли с "Детройт Ред Уингс". Бериша случайно ударил его одноклубник Бен Игер, который потерял равновесие, когда вел борьбу у борта с одним из хоккеистов "Детройта", пишет издание The Detroit News.

Конек игрока оставил незначительный порез на горле своего одноклубника. По словам Бериша, пролилось лишь несколько капель крови. Пострадавший признался также, что все могло закончиться значительно хуже: "Не знаю, как моя голова до сих пор держится", — сказал Бериш.

Поела мяса — попалась на допинге

Испанская легкоатлетка Жозефин Ония попалась на употреблении запрещенного препарата кленбутерола.

По словам специалистов, расследовавших дело Онии, это вещество попало в организм спортсменки вместе с зараженным мясом. Наказание испанской легкоатлетке пока не вынесено.

Калектыў рэдакцыі "Народнай Волі" выказвае глыбокае спачуванне супрацоўніцы газеты Лобзавай Аляксандры Карлаўне з прычыны раптоўнай смерці бацькі.

ШАШКІ

Канкурэнт і лідэр

У апошні час галоўную канкурэнцыю аматарам, якія складаюць эцюды, аказвае нацыянальны майстар спорту з Наваполацка Пётр Шклудаў. Пазнаёмцеся з яго новымі творамі, дасланымі ім у рэдакцыю:

1.**Белыя:** b6, f6, h4 (3).

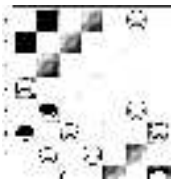

Чорныя: d4, h6, h8 (3).

Развязкае эцюд у якасці наша **бліц-59/6**, у якім белыя пачынаюць і выйграюць. Чакаем адказы па адрасе: **220030, Мінск, вул. Энгельса, 34а, рэдакцыя газеты "Народная воля", рубрыка "Шашкі".**

2.**Белыя:** g3, дамкі c1, f8 (3).
Чорныя: b4, c5, d4, g7, h6 (5).

Змест: gf4 (a3A) b4, g5, b4 (e3) e1x. A(f6) b2 (hg5) g7/h8, c3, e1x.

3.**Белыя:** e7, f2, g1, h2 (4).
Чорныя: c3, d4, f4, g5, h4 (5).

Развязка: d8 (b2A) e3 (f2B) e3, g3, a1x. A(hg3) dh4, gf2, b4/a5 (de3) e1. B(d2) g3, a1 (e3) c3x.

4.**Белыя:** d4, h4, дамка b2 (3).
Чорныя: a5, e7, f6, g7, h6 (5).

Перавага белых: c1 (b4A) e5, hg5, e3 (c3) c1x. A(d6) f4 (b4) c7/b8 (a3) h2 (b2) de5, hg5, a1x.

5.**Белыя:** e5, дамкі d2, f4 (3).
Чорныя: c5, c7, g7, h4 (4).

Атака белых: a5 (d8AB) d6, fc7, h8 (g3) d4 (hg2) g1x. A(f6) g5, d2x. B(d4) d8, g5x.

П.Шклудаў складае і шматварыянтныя эцюды, але прыхоўвае іх да чэмпіянатаў рэспублікі.

А вось у жанры камбінацый ён — безуморны лідэр. Нават сімвалічны клуб "Праблемы-64" атрымаў яго імя, членам якога стаць вельмі прэстыжна. Разгледзьце адну з іх:

Белыя: a3, a7, b6, c7, d6, e1, f2, g1, h2, h4 (10).
Чорныя: a5, b8, c3, d4, d8, e3, e5, f4, f6, g5, g7, h6 (12).

Пасля камбінацыі вікторыю дае толькі дакладны эндшпіль. Пераканайцеся ў гэтым самастойна. Таксама будзем рады вашым рашэнням.

Фрагменты з партый

Раней мы інфармавалі аб выніках першынстваў краіны. Сёння прапануем вашай увазе павучальныя фрагменты з партый гэтых спаборніцтваў:

Белыя (Г.Крошка): c1, c3, d2, d4, f4, g3, h4, h6 (8).
Чорныя (Е.Кірылава): a3, a5, b6, d6, e7, f6, f8, g7 (8).

Шашкі-64 (жанчыны): чорныя выбралі памыляковы план гульні: 1... dc5 2. de3 cb4 3. cd2 bc5 4. d:b6 5. c:a5 ab2 6. ed4x. А ці не лепш было 3... ed6 4. fg5 dc5 5. g:e7 6. h:f8 de5 7. d:f6 ab2 8. c:a1 ba3 9. f:b4 a:e1? Чакаем вашага рэзюме.

Белыя (Д.Федаровіч): 25, 26, 30, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 42, 43, 45 (12).
Чорныя (Н.Герасімовіч): 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 24, 28 (12).

Шашкі-100 (жанчыны): 1. 3832! 2833 2. 4338 1117. Вымушана, бо на 1520 праходзіць манеўр 3829, 3024, 3228, 4034, 3504x.

Белыя (Я.Ватуцін): 23, 24, 25, 29, 34, 36, 37, 44, 47 (9).
Чорныя (І.Міхальчанка): 2, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 21, 22 (9).

Заканчэнне пасля камбінацыі: 1. 2420 1524 2. 4439 1840 3. 3910x.

Аматарам стаклетак

Для іх Аляксандр Маісееў (ЗША) падрыхтаваў заданне № 11 у сваім аўтарскім конкурсе рашэнняў мініяцюр 7 на 7:

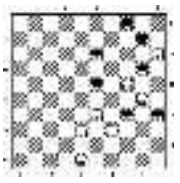

Белыя: 16, 18, 23, 28, 38, 40, 43 (7).
Чорныя: 7, 9, 10, 13, 17, 27, 31 (7).

Яна праверана на супадзенне і дакладнасць рашэння нашымі кансультантамі Эдзі Акерам (Галандыя) і Антанасам Гімбутасам (Літва). У ёй пры ходзе белых чорныя прайграюць.

Самаправерка

Бліц-59/5 (Л.Вітошкін): A(b4) a5 (b6) b8, b6, de3, gf6 (c5) fd4, dc3, he3, h2#.

Па-за конкурсам (Л.Вітошкін): g5 (f6) d8, e1 (d6, d6) e5 (g3A) h4, f2x. A(e3) c7x.

"Заданні аднаго аўтара" (А.Маісееў): № 10 — 25-20, 8, 3, 2 (19AB) 24 (37C) 47 (30) 10 (34D) 29, 5x. A(36) 19 (30) 35, 19 (47) 24, 24x. B(30) 35 (37) 24 (41) 19 (47) 24, 24x. C(30) 35 (37) 24 (41) 19 (47) 24, 24x. D(35) 4 (40) 22 (45) 50x.

Мікалай ГЛАДКІ.

ШАХМАТЫ

Этюд гроссмейстеров
Й.Фритз

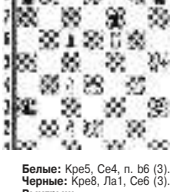

Белые: Kpe5, Ce4, п. b6 (3).
Чорные: Kpe8, Ла1, Се6 (3).
Выиграш.

Прадлагаем вниманию чытателей этюд выдающегося чешскага шахматнага кампазітара, міжнароднага гроссмейстера Йиндржиха Фритза (1912—1984). Й.Фритз был автаром свыше 500 кампазицый, в том числе около 400 этюдов. На міжнародных и чешских конкурсах заваевал свыше 60 прызов. В позиции на диаграмме у черных лишняя ладья. Чтобы достичь хотя бы ничьей, им достаточно отдать ладью за единственную пешку белых. Но сделать это не удается. Чтобы правильно решить этюд, надо найти не только лучшие ходы белых, но и остроумную защиту черных. Свои ответы присылайте по адресу: **220030, Минск, ул.Энгельса, 34а, редакция газеты "Народная Воля", "Шахматы".**

Сверьте решение

Задача В.Сычова (опубликована 24.03.): **1.Фg8!**

Композиция Г.Вересова ("Народная Воля" за 30.04.): **1.Kd6!**

Двухходовка В.Жуковича (опубликована 12.05.): **1.Ф:a7!**

На шахматных перекрестках

В Нальчике прошел 4-й решающий поединок этапа розыгрыша Гран-при Международной шахматной федерации (ФИДЕ). В турнире, проходившем по круговой системе, участвовали 14 гроссмейстеров. Борьба за победу была очень острой. Исход соперничества определил лишь заключительный 13-й тур. В нем встретились лидеры Левон Аронян (Армения) и Петер Леко (Венгрия). В интересной борьбе успеха добился армянский гроссмейстер, который и стал победителем турнира с отличным результатом — 8,5 очка из 13 возможных. Приводим решающую партию турнира.

Л.Аронян — П.Леко
Защита Нимцовича

1.d4 Kf6 2.c4 e6 3.Kc3 Cb4 4.e3 o-o 5.Cd3 d5 6.Kf3 c5 7.o-o dc 8.C:c4 Kbd7 9.Фe2 b6 10.Лd1 cd 11.ed C:c3 12.bc Cb7 13.Cb3 Фc7 14.c4 Лfe8 15.Cb2 Фf4 16.Фe3 Фf5 17.Ke1 b5 18.c5 Kd5 19. Фg3 Kf4 20.Лd2 Kf6 21.f3 K6h5 22.Фf2 Cd5 23.Cc2 Фg5 24.Kph1 Cc4 25.g3 Kg6 26.Kg2 Cd5 27.Ke3 Kf6 28.h4 Фh5 29.K:d5 K:d5 30.Лe1 Лed8 31.Лde2 Лab8 32.Cc1 h6 33.Kpg2 Kc3 34.Лe5! K:e5 35.Л:e5 f5 36.Cb3 Kd5 37.Л:e6 Kph8 38.Фe1 Kf6 39.Фe5 Лe8 40.c6 Лbc8 41.Ф:b5 Фg6 42.h5 Ф:h5 43.Cf4 a6 44.Ф:a6 Kh7 45.c7 Kg5 46.Л:e8+ Ф:e8 47.d5 Лa8 48.Фc4 Kph7 49.d6 Фe1 50.Фf1 Фe8 51.Фd3 Фd7 52.Фc4 Фe8 53.C:g5 hg 54.Фg8+. **Черные сдались.**

На очко от победителя отстали Владимир Акопян (Армения) и Петер Леко. На последующих местах: 4—5.Этьен Бакро (Франция) и Александр Грищук (Россия) — по 7, 6—7.Евгений Алексеев (Россия) и Борис Гельфанд (Израиль) — по 6,5, 8—11.Гата Камский (США), Сергей Карякин (Украина), Шахриар Мамедьяров (Азербайджан) и Петр Свидлер (Россия) — по 6, 12—14.Василий Иванчук (Украина), Рустам Касымжанов (Узбекистан) и Павел Эльянов (Украина) — 5,5.

Чемпионы быстрых шахмат

В Минске прошло первенство Беларуси среди юношей и девушек по быстрым шахматам. Соревнования проводились по швейцарской системе в 9 туров в возрастных группах до 10, 12, 14 и 16 лет. В младшей группе у мальчиков сильнейшим был перворазрядник Антон Шеремет (Осиповичи), набравший 7,5 очка из 9 возможных. Всего на пол-очка отстал 9-летний минчанин Михаил Никитенко, завоевавший серебряную медаль. А третьим на финише был Сережа Калиновский из Рогачева, у него 6,5 очка.

У девочек в этой возрастной группе по 7 очков из 9 набрали Настя Селенчик (пос.Октябрьский) и минчанка Ксения Корнилова. По дополнительным критериям чемпионкой стала А.Селенчик. На пол-очка меньше в активе гомельчанки Ангелины Аксенчиковой, получившей бронзовую награду.

В первенстве юношей в возрасте до 12 лет лучший результат показали мозырянин Егор Филипец и Дмитрий Будковский, набравшие по 7 очков. По дополнительным показателям чемпионом стал Е.Филипец. Бронзовая медаль у Валентина Ежеля из Гомеля — 6 очков.

У девочек до 12 лет уверенно победила Екатерина Бейненсон из Пинска, набравшая 8 очков. Серебряную медаль выиграла Анастасия Корбут (Копыль) — 6 очков, бронзовую — брестчанка Лина Узловатая — 5,5.

26 спортсменов выступили в первенстве юношей до 14 лет. Здесь победу с высоким результатом — 8 очков из 9 одержал кандидат в мастера Роман Гриб (Пинск). На очко меньше в активе серебряного призера Станислава Безлюдова из Орши. А бронзовую медаль выиграл 10-летний Антон Шеремет — 6 очков. У девочек в этой группе сильнейшей была бобруйчанка Наталья Кусенкова — 7,5. Серебро у минчанки Марии Невеселой — 7, бронзовая — у Александрины Прокопук (Минск) — 6.

В первенстве юношей до 16 лет чемпионом стал кандидат в мастера Иван Свистун (Минск) — 7 очков. По 6,5 очка набрали Никита Кисель (Минск) и Влад Битков (Гомель). У девушек до 16 лет лучшей была минчанка, кандидат в мастера Ланита Стецко — 7 очков. Серебро и бронза у Татьяны Рево (Минск) и Екатерины Богдан (Светлогорск), набравших по 6,5 очка.

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а. Прыёмная: тэл./факс (017) 3286871. Тэл./факс рэкламнага аддзела: (017) 3286904, 3286906 E-mail : nv@promedia.by http://www.nv-online.info

Падпісны індэкс: 63222

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыі матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні РУП «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 25.05.2009 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж: 21 280 экз. Заказ №2758.

ОТДЫХ
ТУРЦИЯ, ЕГИПЕТ, ОАЭ, КРЫМ